

nft

VÅR HØSTOFFERTE

kom den 20. november

Som vanlig: UTSØKT FH-KVALITET, de fleste objekt er noe utenom det man ser til vanlig. I offerten finner De mengder av PRAKTEKSEMPLAR — i grunnen slike **objekt som selger seg selv.**

Vi har distribuert offerten slik at den har rukket de fleste av våre kunder noenlunde på samme tid, men der finnes sikkert mange samlere som vi ikke har hatt gleden av å ha kontakt med. Offerten er **gratis** og sendes portofritt til alle alvorlige reflektanter.

I første omgang gjelder offerten bare

SVERIGE

Den inneholder ca **1850 utsøkte objekt** til en antatt verdi av **sv.kr. 500.000,— eller mere!**

men likevel utgjør dette bare **et lite utvalg** av det store lager som De finner hos

FRIMÄRKSHUSET

Vi håper til våren å kunne gjøre en ny offerte med **vakre brev fra Sverige** og **utsøkt materiell** fra de **øvrige nordiske land.**

FRIMÄRKSHUSET AB

Mäster Samuelsgatan 3,
Stockholm C.

Telf. 249650

Telegram «Frimärkskomp».

Postgiro Stockholm 5 33 01.

Oslo 99174.

10

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

DESEMBER 1966

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktør:

EIVIND EVENSEN

Postboks 49 . MINDE . BERGEN

Forretningsfører:

ODD GRAHM

Boks 875 Sentrum, Oslo 1.

Privat: Nordterrassen 7, Jar. Tlf. 24 22 79

Tidsskriftet sendes gratis til medlemmene i klubber tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Årsabonnement Norge kr. 20,—.

Annual Subscription all Countries kr. 20,—.

Løssalg kr. 2,50 pr. nummer:

Annonsepriser . Advertising rates:

Forside	kr. 225,—
1/1 side	» 225,—
1/2 »	» 125,—
1/4 »	» 75,—
1/8 »	» 45,—
1/16 »	» 35,—

Ved innrykking 6 ganger gis 10% rabatt på ovennevnte priser.

Små-annonser:

kr. 3,— pr. linje, minstepris kr. 10,—. Bare forskuddsbetalte småannonser blir tatt inn.

Opplag: 2600 eksemplarer.

Tidsskriftet kommer ut med ti nummer om året. I månedene mai/juni og juli/august blir det sendt ut dobbeltnummere.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk, enkelte nummer samt korrespondanse angående annonser, sendes forretningsfører.

Forbundets postgironummer er: 69 268.

Bankgironummer er: F 8299 B/179.

Korrespondanse angående tidsskriftets redaksjon sendes redaksjonen direkte.

Trykt hos Ed. B. Giertsen A/S, Bergen.

NORSK FILATELISTFORBUND

Sekretær Odd Graham, Postboks 875 Sentrum, Oslo 1.

President: Arnstein Berntsen, Oslo.

Visepresident: Leif Mürer, Moss.

Styremedlem.: R. Breda Sørensen, Drammen. F. C. Svendsen, Bergen, Sigurd B. Johnsen, Kristiansand S.

*

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB, boks 4240, Thorshov, Oslo 4.
Formann Gunnar Carlsen, Chr. Michelsensgt. 2 A III, Oslo.
Bytteleder Alan Anonby, Karl Staaffs vei 19, Oslo 6.

BERGGENS FILATELIST-KLUBB, boks 846, Bergen.
Formann Eivind Evensen, Ø. Fredlundvei 1, Minde.
Bytteleder F. C. Svendsen, Magnus Barfogt. 4, Bergen.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB, Drammen.
Formann E. Langerud, Betzy Kjeldsbergs vei 50, Drammen.
Bytteleder Søren Sjulsen, Postkontoret, Drammen.

EGERSUND FILATELISTKLUBB, Egersund.
Formann Otto Skåra, Gamleveien, Egersund.
Bytteleder Ernst M. Jacobsen Humlestadgt., Egersund.

FREDRIKSTAD FILATELISTKLUBB, postboks 171, Fredrikstad.
Formann Heiman Johansen, Fredrikstad Bryggeri A/S.
Bytteleder Aage Rettvin, Mads Haraldsonsgt. 10, Fredrikstad.

GJØVIK FILATELISTKLUBB, Gjøvik.
Formann Arne Tørud, Gryet, Gjøvik.

GRIMSTAD FILATELISTKLUBB, Grimstad.
Formann Jac. B. Paulsen, Spedalen.
Bytteleder Th. Steen Gundersen, Grimstad.

HAMAR FILATELISTKLUBB, Hamar.
Formann Kjell Hegdalstrand, Lars Hollosgt. 16, Hamar.
Bytteleder: Hans Sickel, Strandgaten 15, Hamar.

HØNEFOSS FILATELISTKLUBB, Hønefoss.
Formann Sigurd Brenden, Hønefoss.
Bytteleder Henry Kristiansen, Hønefoss.

HÅLOGALAND FILATELISTKLUBB, boks 9, Harstad.
Formann Arne Bergan, boks 9, Harstad.
Bytteleder Kristian Dreiem, Gullhauggt. 12, Harstad.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB, boks 301, Kristiansand S.
Formann Johnny E. Pedersen, Grågåsv. 14, Vågsbygd.
Bytteleder Einar Simonsen, Augland, Vågsbygd.

LILLEHAMMER FILATELISTKLUBB, Lillehammer.
Formann Jørgen Sorgendal, Reichweinsgate 26, Lillehammer.
Bytteleder Ivar Odden, Peer Gynts vei 18, Lillehammer.

MOSS FILATELISTKLUBB, Moss.
Formann Bjørn Schjolden, Skoleveien 7, Rygge.
Bytteleder Frank Røraas, Nordskogv. 22, Dyre, Moss.

NORSKE MOTIVFILATELISTER.
Formann Odd Graham, Nordterrassen 7, Jar.
Sekretær Reinert Rødland, Åsveien 8, Lysaker.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB, Notodden.
Formann Øystein Dragland, Notodden.
Bytteleder Olav Langkaas, Notodden.

OSLO FILATELISTKLUBB, boks 298, Oslo 1.
Formann Per Wibe Due, Gulleråsv. 33, Vettakollen, Oslo.
Bytteleder Kristen Hangeraa, Arnebråtv. 7, Smestad.

SKIEN FILATELISTKLUBB, Skien.
Formann Karsten Ramstad, Skogplassene, Skien.
Bytteleder Rolf Abrahamson, Boks 218, Skien.

STAVANGER FILATELISTKLUBB, Ø. Stokka, Stavanger.
Formann Jacob Schawland, Ø. Stokka, Stavanger.
Bytteleder Erl Pedersen.

TROMS FILATELISTKLUBB, postboks 281, Tromsø.
Formann M. Stausbøll, postboks 281, Tromsø.
Bytteleder Kr. Wilhelmsen, Tromsø.

ØRSTA FILATELISTKLUBB, Ørsta.
Formann kunstmålar Karl Straume, Hovdebygda p. å.
Bytteleder kjøpmann Sigurd Sveen, Ørsta.

ÅLESUND FILATELISTKLUBB, Lihauggt. 2, Ålesund.
Formann Nikolai Helseth, Keiser Wilhelmsgt. 25, Ålesund.

532 BESØKENDE PÅ 4 DAGER

I AUKSJONSLOKALET

og tusenvis av skriftlige bud sørget for en **enestående suksess** for vår

122. Auksjon i Düsseldorf

i tiden 25. til 28. oktober i år.

Den egenartede auksjonsatmosfæren sørget for bud fra salen på opptil 1500% av oppropsprisen.

Etterspørselen etter internasjonale toppverdier, velordnete samlinger og klassiske merker i beste kvalitet fortsatte å stige.

En meget større interesse enn tidligere gjorde seg gjeldende for klassisk oversjø-materiell i kabinettkvalitet. På de etterspurte merker fra britiske kolonier og USA var det gjennomsnittlig mange og meget høye bud.

På utsøkt materiell fra Gammeltyske Stater og eldre Europa — sjeldne brev såvel som filatelistiske spesialiteter, var det flere «beste» bud.

Særlig etterspurt var tidligere tyske kolonier, sjeldne fly — Zeppeliner-utgaver og i særdeleshet pioner-flyvninger.

Høyt oppskattet var også gode land- og spesialsamlinger. Også her viste det seg en sterkt stigende interesse for britiske kolonier og oversjømerker.

Vi er alt godt igang med forberedelsene til vår

123. Auksjon i Düsseldorf

i tiden 28. februar til 3. mars neste år.

For salg foreligger allerede et rikelig antall samlinger såvel som klassiske og moderne sjeldenheter

VENNLIGST SEND DERES OBJEKTER SNAREST

Siste frist: 30. desember 1966.

VI ØNSKER ALLE VÅRE KUNDER OVER DEN GANSKE VERDEN

GOD JUL og GODT NYTT ÅR

EDGAR MOHRMANN & CO.

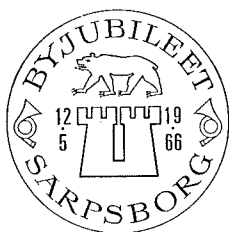
Hamburg 1 (Tyskland) Speersort 6

Telefoner: 32 64 28 og 33 67 28. Telegramadr.: EDMORO

Bankforbindelser: Commerzbank, Hamburg og Schweizerischer Bankverein, Zürich.

Et førende frimerkehus med verdensberømmelse.

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT

Postsparebanken har i 1966 deltatt med ekspedisjonsstands på 24 messer, stevner og leirer. Til alle disse er det laget motiv-datostempler.

Ved valg av motiv, har vi søkt å få fram noe av stedets eller stevnets særpreg samtidig som vi måtte passe på at motivet var egnet til reproduksjon med våre stempelstativer.

Motivene lar seg ordne i grupper som folkløse, byvåpen, foreningsmerker og liknende. Stemplene ovenfor er prøve på en slik gruppering.

Vi ønsker alle motiv- og datostempelsamlere vel møtt på messer og stevner i 1967.

Velkommen som innskyter.

Bråk

POSTSPAREBANKEN

-banken alle kan nå -

25/172/66

Nr. 10 — DESEMBER 1966 — 25. årgang

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Ansvarshavende redaktør: EIVIND EVENSEN

Dammens Filatelist Klub 40 år

Fra formannen, E. Langeruds tale ved jubileumsfesten

Den 8. november 1926 kom en rekke frimerkeinteresserte menn sammen for å starte en filatelistklubb i Drammen, etter innbydelse av tannlege Peter Eek og ingeniør Gjemre. I alt møtte 15 stykker, nemlig: ing. Agnæs, ing. Arnesen, ing. Bernt, fotograf Christoffersen, ing. Cranner, tannlege Eek, kontorsjef Sjeldstad, tannlege Galtung, ing. Gjemre, lærer Hoving, lærer Tungesvig, distriktskass. Raabe, eksp. Arne Røed, eksp. Christen Røed og kapt. Sundloe.

Ing Agnæs ble valgt til å lede møtet og han ble også klubbens første formann. Av stifterne er det kun to tilbake, nemlig lærer Hovind og lærer Tungesvig. Hovind er dessverre ikke blant oss i dag p. g. a. sykdom. Derimot har vi den glede å se Tungesvig, her, sammen med sin frue.

14 dager etter starten ble et nytt møte holdt og da kom det med fire nye medlemmer, nemlig: Dr. Gjessing, dir. Gleditch, bokh. Thuesen og kass. Henrik Hansen. Disse burde også kunne regnes med som stiftere. To av disse har vi fortsatt gleden av å ha iblant oss, nemlig Gjessing og Gleditch.

Medlemstallet de første årene holdt seg omkring 25—30 og først etter krigen steg det år for år inntil det i dag er ca. 80.

Blant pionerene fra den første tid kom der forholdsvis snart med en meget ung mann, så ung at han ikke kunne bli medlem. I 1927 var han 15 år og alderen for opptakelse var 18. Noen juniorklubb hadde vi den gang ikke. Denne unge mann var Ragnar Breda Sørensen. Han var en stadig gjest hos ing. Agnæs og frimerker var hans store hobby. Han fikk lov til å delta i

møtene og viste så stor interesse at han den 14. jan. 1929 ble valgt til klubbens bytteforstander med en av de eldre som verge. Han ble fast medlem den 11. februar 1929, 17 år gammel. Det eneste medlem som er opptatt før den fastsatte alder. Det ble kort tid etter startet en juniorklubb og med Breda Sørensen som

den selvskrevne leder. Her kunne det være opp til 100 gutter og piker til stede på møtene. Etter en tid falt imidlertid klubben bort. Først i 1941, for 25 år siden, ble en ny juniorklubb startet og som har bestått og består i dag. Frk Asta Larsen har i alle disse år vært en av lederne, noen år senere kom også Mandt og de siste par år også Emil Christensen. I september ble det da også avholdt en hyggelig jubiléumsfest av seniore for å hylle juniorene og deres ledere.

Sølvposten, klubbens orden, ble opprettet 16. januar 1942 og har 3 grader, nemlig: Storkors, kommandør og ridder.

Klubbens møtebånd ble innstiftet 9. juni 1947. Den kalles «Den filatelistiske samvittighet» og man får en stjerne for hvert 50. møte.

I 1950 ble det innstiftet en 25- og 50-års nål for medlemmene og den første utdeling fant sted ved 25-års festen i 1951.

Det er mitt håp at det alltid må finnes villige kvinner og menn som fortsatt vil gå inn for å høyne klubbens nivå og som er villige til å ta et tak, det være seg som tillitsmenn eller på annen måte yte sitt til klubbens fremme og trivsel.

Forbundsstyremedl.
Ragnar B. Sørensen

JUBELÅRET 1966

Den betydeligste utstillingsbegivenhet her nord var altså Nordia 1966 i Helsingfors. Den viste til fulle hvor populære og etterspurte de klassiske norske frimerkene er for tiden. At Norge-eksponatene skulle bli utstillingens absolutte topper hadde nok ingen ventet, og det triste i situasjonen var at så få nordmenn fikk anledning til å beskue all den norske frimerkeprakt som der ble vist — ting som sjelden eller aldri kommer utenfor bankboksenes trygge, men kolde vegger. Litt fikk nå Oslo-samlerne se på Norfil i september. Dan Thune-Larsen er f. eks. ikke den mann som viser sine sjeldenheter i utrengsmål, og det var flere med ham, men man kan vel heller ikke her fri seg fra følelsen av at det er for stort sprang fra topp til bunn. Såvel eksponatenes antall som kvalitet for en god dels vedkommende beviste til fulle at det står mye igjen før vi her i landet er filatelistisk konkurranseminded. Det kunne visst trenge å sette ned et utvalg for voksenfilateli også.

I lederen for februar i år skrev vi at 1966 måtte bli et filatelistisk jubelår sett på bakgrunn av alle de planer som var lagt for arrangement både i inn- og utland. Det er hyggelig nå i årets siste nummer å kunne konstatere at jubelåret ble større, rikere og betydningsfullere enn vi turde håpe på. Utstillinger er holdt, lands- og representantskapsmøter avviklet. Vennskapsbånd er knyttet mellom samlere hjemme og ute — skandinavismen eller vel rettere nordenismen har fått støvet børstet vekk, og den er oppstått på ny som fugl Fønix av asken. Sist og viktigst — storverket Håndbok over Norges Frimerker er brakt vel i havn. Bind II kom, så og vant — eller som de gamle romere sa — *veni, vidi, vici*.

Håndboken kan vi vel her og nå gå fort over. Det er nok å konstatere hva våre to foregående nummer ettertrykkelig har gjort, at bind II er kommet, og at det er håndbok på sitt aller beste. Det eneste triste er at den er utsolgt — bortsett fra noen få bibliofilutgaver som sikkert stryker av gårde nokså omgående. Det er virkelig trist at et slikt verk som Håndboken ikke kan bli allemannseie, og fremforalt — allemannslesning.

Den internasjonale juniorutstillingen i Oslo i mars, Junofil, ble en suksess — en stor suksess. La nå det være slått ettertrykkelig fast slik at ikke misforståelser oppstår på nytt. Men la det også være slått like ettertrykkelig fast at så suverent som Junofil beviste hvor fantastisk flinke Oslo-juniorene er til å legge opp, arrangere, avvikle og takle alle de problemer et slikt kjempearrangement er, like tydelig beviste Junofil hvor svakt de norske junior konkurransesamlingene står. At året derfor har brakt oss en ny giv på dette område i og med Forbundets «Utvalg for ungdomsfilateli» er vel et av jubelårets viktigste begivenheter. Foreløpig har riktignok «utvalget» gjort lite av seg, men hver på sin kant står dets medlemmer som ledere for juniorarbeidet i de respektive klubber, og der arbeides det mer intenst og målbevisst enn tidligere. At NFT har fått sin Junior-kontaktside kan vel være et steg på veien mot større utbredelse og mer lesning av filatelistisk stoff blant vår unge garde.

Jubelårets store begivenhet lands- og representantskapsmøtet på Lillehammer ble en storsuksess for arrangørene, og de tilreisende kunne ikke i sterke nok ord lovprise såvel Lillehammer Filatelistklubb som Forbundsledelsen. Det var et av de store møter i Forbundets historie. Senere har det uvilkårlig hos noen sneket seg inn en tvil om resultatet av møtet virkelig var så stort som man håpet og trodde. Det ble ikke noen avklaring i lovspørsmålet, og først nå 6/7 måneder etterpå er det nye Forbundsstyret valgt. La oss likevel gå inn i det nye år med full fortrøstning til at norsk filateli vil gjøre store fremskritt også i kommende år. Under den synsvinkel blir jubelåret 1966 enda større, og det er all grunn til å utrope til alle og enhver — takk for det gamle.

BFK - TFS

Fem år norskt-finskt filatelistisk samarbete på klubbplanet.

Jubileumsutställning i Åbo 5-6. 11. 1966.

Alla läsare av denna tidskrift vet att BFK betyder Bergens Filatelist-Klub, vad TFS betyder torde för många vara okänt, och det är ju inte så oväntat.

För ca. fem år sedan startade några av forskningsfilateli intresserade personer i Åbo i Finland en frimärksklubb som fick namnet Turun Filatelistiseura, eller förkortat TFS. De flesta av den nya klubbens medlemmar var Finland-samlare, men där var även några, vilkas samlingsområde var Norge. Da det stod klart för oss Norgesamlare att et framgångsrikt studiesamlande av detta lands frimärken och poststämplor inte var möjligt utan kontakter i Norge, började vi se oss omkring efter en lämplig norsk frimärksklubb att samarbeta med. Att valet föll på Bergen var ju helt naturligt av många grunder. Klubben i Bergen hörde ju till en av de största och dessutom var ju Bergen Åbos vännskapsby. Redan tidigare hade BFK genom en skrivelse till en frimärksklubb i Åbo föreslagit samarbete.

Att detta samarbete mellan BFK och TFS skulle utveckla sig till ett fruktbringande sådant även för våra Finland-samlare anade vi inte då, liksom även att det skulle leda till bestående vännskap även på det personliga planet.

Huru har då detta samarbete drivits? Vilka är de former den fått? Den främsta uppgiften på ömse sidor har väl varit anskaffande av frimärksmaterial, litteratur och annat till studiearbetet. För att taga ett exempel på vad denna form av samarbetet resulterat i kan nämnas »Prefilatelikatalogen», vilken ingick som artikelserie i Norsk Filatelistisk Tidsskrift och vilken sedermera utgavs som särtryck. Så har det varit deltaganden i frimärksutställningar i Norge och Finland, vilket i sin tur haft till följd medlemskap i resp. klubbar och härigenom en fastare personlig kontakt. Av utställningar där TFS-medlemmar rep-

Torsten
Ahlström

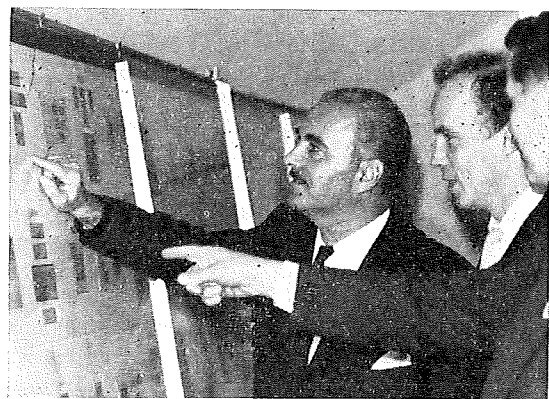
resenterat BFK kan nämnas: Bergen 1961, Filos 1961, BFK's Nasjonale Klubbkonkurranse 1964, Nor-Fil 1966, för BFK-medlemmar, som representerat TFS kan nämnas de finska utställningarna Wibex 1965, och nu Åbo på TFS's klubbutställning där F. C. Moldenhauer jr. och Eivind Evensen deltog i den inbjudna klassen. Moldenhauer med sin vackra DWI-samling och Evensen med sin studiesamling Løve II (studiearbetet för Håndbokens II del), och interessant artikel i utställningskatalogen.

Denna klubbutställning var alltså öppen under de två dagarna 5-6 november och hölls i Åbo-universitetet Turun Yliopistos auditorium vid Universitetsgatan 16. Det var i allt 21 samlingar uppsatta i 150 utställningsramar med 16 albumsblad per ram. — Av dessa samlingar var 4 Norgesamlingar. Utställningsramarna var lånade av Förbundet och var de nya aluminiumramarna från Nordia-utställningen, och vi hade nu tillfälle att konstatera huru dessa var fantastiskt lätta att transportera och uppmontera.

För att ännu återgå till de olika samarbetsformerna så hava vi ännu utlåningen av magnetofonbandsföredrag från BFK, härvid må nämnas ett av dem, berörande Finlands frimärken, gjorts gemensamt så att de åtföljande ljusbilderna tagits av en Finland-samling här i Åbo och ljudinspelningen gjorts i Bergen.

Till slut må nämnas att ordföranden i TFS tilldelats riddarkorset av BFK's orden »Den Blaa Løve» samt att Eivind Evensen fått TFS's »Bragd-fat». Detta, ett uttryck för den uppskattning samarbetet rönt i de respektive klubbarna. Det är att hoppas att detta samarbete må fortsätta och stärkas till nytta och glädje för filatelin i Bergen och Åbo för Norge och Finland.

Torsten Ahlström
ordförande i TFS.

Från jubileumställningen i Åbo. Israel-specialisten Abr. Schapira demonstrerar sin samling för B. Ahlgren (finska brevhurstämplor) och Alf Vassterä (Finland, Ungern). Alla tre är medlemmar i BFK.

LUMENESCERENDE FRIMERKER

Hvorfor og hvorledes

Av byråsjef B. S. Malde, Poststyret

«Husk nå på å sette frimerker på brevet» sier kona som siste hilsen ved morgenavskjeden. Og vel fremme på jobben skaffer vi oss et frimerke og setter det på brevet, og — uten å reflektere særlig over det — i øverste høyre hjørne. Jo da, det står i Postverkets reglement at frimerket bør stå i øverste høyre hjørne — på forsiden. Med hånden på hjertet: Har De lest Postverkets 5 bind sterke reglement? Rimeligvis ikke.

Bakgrunnen for denne plassering er at i gamle dager — da sendingene ble stemplet for hånd — var det den mest praktiske plasseringen for frimerket. Makuleringen skulle skje samtidig med datostemplingen.

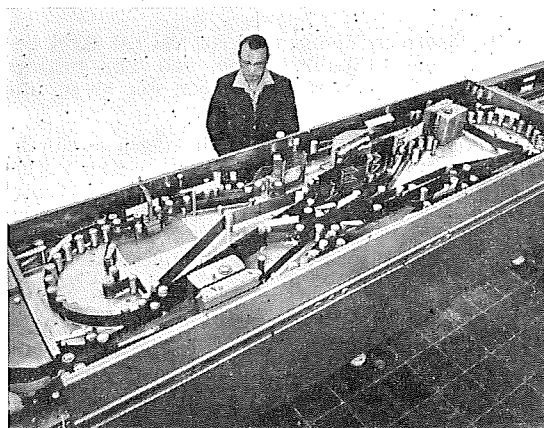
Postverkene introduserte stemplingsmaskiner. Igjen var det en fordel med en fast plassering av merkene. Ja, plasseringen er så vidt vesentlig at brev hvor frimerket ikke står i denne posisjonen, i regelen blir sortert fra og behandlet særskilt.

Rart ville det være om sendingene skulle bero ved postkontoret. De skal videre, og til det trengs det sortering, grovsortering og finsortering. Og sorteringen skjer etter adressen. Det skulle ta seg nydelig ut om sortereren skulle måtte stå og vende på hvert brev for å finne adressen. Igjen er frimerket det faste holdepunktet i tilværelsen.

Ta et brev som ligger med «ryggen» opp, lukk øynene og føl Dem fram til frimerket. Snu brevet slik at De følger frimerket stå i øverste høyre hjørne på forsiden! De kan trygt åpne øynene og lese, for brevet står nå i *Leseorden*.

Det er et trettende og uhyre langtekkelig arbeide dette å sette brevene i leseorden. Tenk bare på hvordan brevene slenges i postkassene, endevendes i tømmevesker og tømmes hult til bulter foran ordnerne. Dersom jeg kan få en såkalt ordner til å sette ca. 2000 sendinger pr. time i leseorden fra det kaos som ligger foran ham på bordet, har jeg grunn til å være fornøyd. Men i den haugen som f. eks. Oslo Sentrum postkontors brevavdeling må bearbeide i noen få hektiske ettermiddagstimer, ligger det ca. 200.000 sendinger som skal settes i leseorden.

Lønningene stiger, og folk er det vanskelig å få tak i. Og antallet sendinger stiger — fra år til år med betydelige tall. I Oslo regner man med at neste år må postkontoret kunne bearbeide 30.000 sendinger mer pr. dag enn man gjør nå. Kan Postverket greie å holde situasjonen under kontroll? Kan vi opprettholde vår standard som postverk om vi fortsetter med de samme manuelle metoder som i dag? Og vi skulle jo endogtil

Brevordnings- og stemplingsmaskin av fabrikat Telefunken.

Den arbeider med fluorescerende merker, men kan også ta fosforescerende merker når halveringstiden for fosforescensen ligger under 100 millisekund.

(Foto PIZ Darmstadt).

gå fram i visdom, styrke og effektivitet. Postverk over hele verden stiller seg i dag dette spørsmål. Og svaret er: Neppe uten å ta i bruk maskiner. Det er imidlertid lettere sagt enn gjort. Det vil være et relativt lite marked for slike maskiner. De vil være meget kostbare å utvikle, og sist men ikke minst: De krever en rekke forutsetninger som ikke er til stede. Man må altså i Postverkene bane veien for innsats av maskiner ved å «legge opp» til dem.

I dag er man kommet så langt at de første maskiner i en rekke av forskjellige enheter som tilsammen skal gå inn i maskinkjeden ved et større postkontor — er kommet over «the teething trouble». Men ennå er det nok noen barnesykdommer å dras med. Vi har foran beskjefteget oss med manuell ordning av posten. La oss se hvorledes en maskin vil greie det. Først må vi bringe posten ut av formatskillerer. Det er en maskin som sorterer posten etter formatene, tar ut de store sendingene og setter de små sammen i stapler. I disse staplene står sendingene tett sammen, på lengdekant, men uordnet. Det vil si at noen står bakfram, andre opp ned o.s.v. En ting kan vi slå fast med det samme. Vel nok kan det herske uorden, men denne uorden er likevel begrenset, for sendingene kan bare stå i fire forskjellige posisjoner. Tror De det ikke? Prøv selv. — Etter de store talls lov vil det i en slik stapel være omtrent 25 pst. som står riktig, dvs. i leseorden. Av resten vil ca. 25 pst. stå i

leseorden sett bakfra. Av resten vil halvparten stå på «hodet» med frimerket vendt mot meg og den andre halvparten også på «hodet», men med frimerket vendt fra meg. Og her er det teknikken angriper. — La oss sende denne bunken med brev gjennom en maskin, og da slik at brevene løper i «stående» posisjon. Teknikerne har plassert en fotoelektrisk celle på hver side av den banen brevene løper, se fig. 1, A og B.

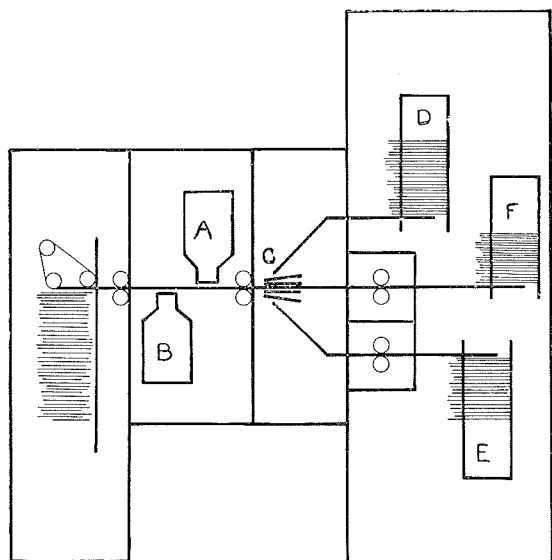

Fig. 1.

Disse fotoelektriske cellene reagerer på den forskjellige bølgelengde mellom lyset fra det hvite konvoluttpapiret og frimerket. Cellene sender en elektrisk impuls videre til styreanordninger, anordninger som dirigerer det enkelte brev inn i spesielle baner, se fig. 1, C. Hver gang fotocelle A reagerer fordi et frimerke farer forbi på «dens side» vil dette brevet bli styrt inn i stapler D. Etter hvert vil således stapler D bli fylt med brev som står samme vei, og med frimerkene vendt ut i stapleren. Når fotocelle B reagerer på frimerker på sin side, blir brevet styrt inn i stapler E og det samme skjer, bare med den forskjell at i stapler E står brevene med frimerket motsatt vei av hva de står i stapler D.

Nå er det å bemerke at de to fotocellene A og B er slik plassert at de bare reagerer for frimerker som farer forbi i *nedre* spor. Halvparten av sendingene vil stå slik at frimerket befinner seg i det øvre spor, og fotocellene A og B vil ikke se dem. Men det er jo også en opplysning. Når fotocellene ikke reagerer, farer sendingene inn i stapler F. La oss nå se hva som videre kan skje. I staplerne D og E står sendingene hver sin vei, men likt innenfor hver stapler. Hvis vi tar buntene ut og dreier den ene rundt, vil sendingene i de to spaltene stå likt. Riktignok står

de på «hodet», men det er det da enkelt å rette på.

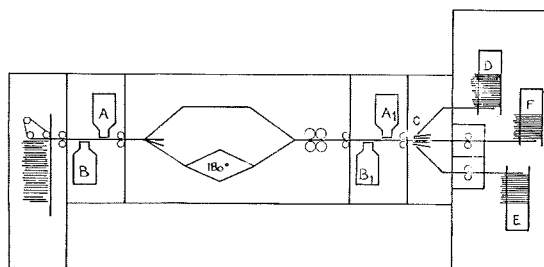
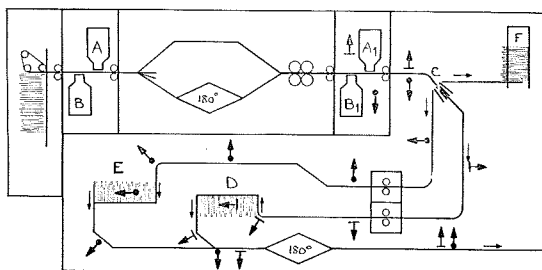

Fig. 2.

I stapler F står det uordnede sendinger, men de har én ting felles. Dersom de har frimerke, står det plassert i stapleren i øvre kant av sendingene — for hvis det hadde stått i nedre kant eller spor, ville fotocellene A eller B ha reagert og tatt sendingene enten til stapler D eller E. La oss snu hele bunken fra stapler F og sette den inn i maskinen på ny, men oppned i forhold til hva sendingene sto i stapler F. Se, da vil alle sendingene stå slik at de vil passere fotocellene A og B med frimerket i nedre spor, og cellene vil reagere som nevnt ovenfor. Ved denne annen gangs gjennomkjøring av andre halvparten av posten (den som ikke ble riktig staplet første gang) har man oppnådd å få posten ordnet i to bunter, riktignok står frimerket hver sin vei i de to bunter, men som vi nevnte: det lar seg lettvinnt løse ved å snu den ene bunken.

Men det ligger jo i luften: Hvorfor ikke snu de brevene som vil havne i stapler F før de kommer så langt. Det gjør vi. Vi monterer inn en vendestrekning staks etter at brevene har passert A og B. Når A eller B reagerer, sendes brevene rett frem. Men hvor disse fotocellene ikke reagerer, og frimerkene da forutsetningsvis passerer i øvre spor, blir brevene dirigert over en vendestekning hvor de snus 180° i lengderetningen. (Det som har vært oppe snus ned). Og så passerer sendingene igjen forbi fotocellene A1 og B1 som dirigerer sendingene til hver sin stapler. Og denne gangen alle sendingen, fordi de som sto feil er blitt snudd.

Deres skarpe blikk har sikkert allerede sett det: Fortsatt må man snu den ene bunken fra staplerne for å få sendingene til å stå riktig sammen! All right. Men se på fig. 3.

Der har vi satt inn en omløpsstrekning og nå greier vi «biffen». Følg pilene og så vil De selv se. Sendingene i stapler F vil nå ha havnet der fordi de ikke har frimerke i det hele tatt. De to pilene markerer hver sin type brev på forskjellige steder i banen. Pilen viser hvilken vei frimerket står. Den lille vanskeligheten med at sendingene står på hodet i stapleren ordner vi ved at når de trekkes ut derfra, føres de over en ny vendestrekning og snus — og denne gangen alle sendingene — 180° igjen. Brevene står nå i leseriktig orden, og for en postmann skulle for så vidt alt være i skjønneste orden — for maskinen bringer orden til vel 20.000 sendinger pr. time.

Hvis det ikke hadde fantes julemerker! Eller senderangivelse trykt på forsiden av brevet, eller reklametrykk —. For vel er teknikken kommet langt men det er det med disse fotocellene: de «ser» noe, men de skjønner ikke hva de ser. Altså ville maskinen gå aldeles i surr om det sto et frimerke på rett plass og et julemerke i nederste venstre hjørne. Og det er jo ikke så uvanlig. Med et fargelagt prospektkort ville maskinen få apoplektisk anfall, for de fotoelektriske cellene ville reagere både på tegningene og på frimerket. Altså må frimerket lages slik at maskinen kan skjelve det fra hva som helst annet. Det ordner vi ved å gjøre frimerket *lumenescerende*.

Lumenescens er den foreteelse at visse stoffer kan omgjøre kortbølget ultraviolett lys (usynlig) til langbølget lys (synlig) og sende det tilbake. Denne lumenescensen deles så i to, fordi vi har

1. *fluorescens* når tilbakestrålingen skjer samtidig med aktiviseringen (bestrålingen med ultrafiolett lys) og
2. *fosforescens* når tilbakestrålingen skjer etter at stoffet er fjernet fra aktiviseringskilden (fra det ultrafiolette lyset).

Her er vi inne på særlig interessante ting for filatelisten og for postfolkene. Vi nevnte at brevene undersøkes for frimerker mens de er under transport i maskinene. Det vil igjen si at dersom vi bruker fluorescens må vi teste samtidig som vi belyser med UV-lys — og det må skje *samtidig*, for ellers er brevet langt avsted i maskinen. Det gjør det imidlertid mulig å bygge både UV-lampen som skal aktivisere frimerket, og fotocellen som skal teste, inn i samme enhet. Og dermed kan maskinen lages mindre, eller mer kompakt, om man vil.

Men nå er det noe særskilt med fluorescensen. Nemlig det at vanlig hvitt papir er tilsatt et optisk blekemiddel som i UV-lys fluorescerer blått. Det innebærer bl. a. at i dagslys ser papiret hvitt ut, ikke fordi det i realiteten er så blendende hvitt, men fordi UV-lyset fra solen aktiviserer det optiske blekemiddelet. Det fluorescerer

Ordnings- og stemplinsmaskin av Elliott fabrikat. Den arbeider med fosforescerende frimerker. Legg merke til at den deler posten opp i fire stapler, to for 1ste classes og 2 for annen classes post. Den tredje er for «rejects», dvs. slike sendinger som maskinen ikke tar f. eks. p. g. a. manglende frimerker.

blått. Og vi har fått den samme virkning som når vi blander hvit maling: Vi «brekker» med blått for å få det til å se hvitt ut. Skulle vårt frimerke fluorescere så sterkt at det overdøvet lyset fra konvolutten, måtte det være tilsatt et så sterkt fluorescerende middel at hele merket ville se blått ut. UV-lys fra solen og delvis også fra vanlige glødelamper og andre lyskilder ville nemlig aktivisere det fluorescerende stoffet. — Men da får vi kanskje forsøke å få fluorescensen fra frimerket i en annen del av fargespekteret og så filtrere bort den blå fluorescensen fra konvoluttpapiret. Og det er hva det tyske postverket har gjort. Der tilsetter man et stoff som heter Lumogen til selve papirmassen under papirfremstillingen. Dette stoffet fluorescerer i den orange delen av fargespekteret. Derved kan frimerkets fluorescens lett skjelves fra konvoluttpapiret. Det blå lyset filterer man bort. Bakdelen er bare den at frimerkepapiret, og dermed også selve frimerket, fluorescerer i vanlig dagslys. Det er derfor tyske frimerker i dag ser ut som de er laget på dårlig gulaktig papir. Danskene bruker også denne metoden.

Sveitserne har funnet frem til en annen metode. Der har man i samarbeide med industrien funnet frem til et stoff som fosforescerer, og som passer for bruk ved frimerkeproduksjonen. Fordelen ved dette er «innlysende». Fluorescensen er dødd ut straks sendingen fjernes fra UV-kilden — men fosforescensen består og kan testes alene. I praksis: Fluorescensen fra konvoluttpapiret er slutt, og bare frimerket lyser opp fordi det *fosforescerer*. Men halveringstiden (den tiden det tar før stråleverdien faller til det halve) kan og bør være kort, slik at man er fri signaler fra frimerket når man skal lete etter *sorterings*-signaler. Slike vil nemlig også bli trykt på konvolutten. Sveitserne bruker et stoff som har fått navnet TEUFEN etter fabrikken som oppfant det. Det er et sinkulfid. Det vanskelige ved produksjonen er at fosforescensen er en egenskap som er knyttet til selve krystallet i

sinksulfiden. Dersom disse krystallene males ned for å få riktig kornstørrelse, slik at de kan strykes på papiret, mister krystallene sin fosforescerende egenskap. Fabrikken greide imidlertid å finne en måte å reaktivere stoffet på. Og den måten er en hemmelighet.

Det Teufenstoffet påføres selve frimerkepapiret på utsiden. Det kan ikke blandes i selve papirmassen, fordi krystallene i stor utstrekning ville bli skjult av papirfibrene. Dermed måtte det tilsettes så mye stoff at man kom bort i andre vanskeligheter.

I visse papirmaskiner er det en såkalt våt prosess og en tør prosess. I den tørre prosessen får papiret et strøk med limopløsning på begge sider for å se glatt og pent ut. Det må ikke forveksles med limet på frimerket — som er noe annet. Men ved limpåstrøket på oversiden av papiret kan man blande inn Teufen og dermed legge det over papiret som et tynt lag. Trykkingen skjer etterpå og altså opp på dette laget som inneholder Teufen. Frimerkene ser hvite og fine ut. Og det finnes andre fordeler ved Teufen. Dersom Verdenspostforeningen introduserer 1. og 2. klasses post basert på andre kriterier enn nå, vil det være av betydning bl. a. å kunne skjelne de enkelte sendinger fra hverandre også under den maskinelle behandlingen. Det kan vi gjøre ved å la frimerket for de to sendingskategorier — som jo forutsetningsvis skal gå for forskjellig porto — lumenescere i forskjellige farger, orange for 1. klasses og blått for 2. klasses post. Blått? Ja, for vi bruker fosforescens. *Fluorescensen* fra konvoluttpapiret er jo «dødd» ut Hva tyskerne vil gjøre? De har jo latt konvoluttpapiret beslaglegge den blå delen av fargespekteret. De finner vel en løsning, men helt lett er det ikke.

Men i England har man også sin oppfatning av hvorledes dette bør gjøres. Og man var ganske tidlig ute, så løsningen der er kommet som en følge av de første eksperimenter. Der begynte man nemlig å utstyre frimerkene med elektrisk ledende streker og gikk via magnetisk blekk over til et fosforescerende stoff. Det man hadde satset på, var å bruke maskinene til å dele opp også 1. og 2. klasses post som England for lengst hadde innført. Det ble gjort ved at et frimerke som tilsvarte portoen for en enkeltvektig 1. klasses sending bar 2 streker, frimerket for en enkeltvektig 2. klasses sending bar 1 strek. Dermed kunne maskinen dele sendingene opp. Da de gikk over til lumenescensmetoden, valgte engelskmennene fosforescens, og de valgte et stoff som har en relativt lang halveringstid fordi man ville teste frimerket etter at sendingen vel hadde passert aktiviseringskilden. I de engelske maskinene skjer det ca. 20" lenger borte i transportbanen. Men dermed blir også maskinen større.

Det engelske stoffet går under betegnelsen Lettalite B3 og fosforescerer gult. Det har den spesielle egenskap at det bare aktiviseres ved bestråling av en UV-kilde som sender ut lys med en bølgelengde på 2600 Angstrøm. Det er uvanlig kort, og slike lyskilder finnes det bare få av her i Norge. Poststyret har en slik.

Hva vil så Det norske Postverket gjøre? Poststyrets resonnement synes å være at dette med fimerkefremstillingen og hvorvidt merkene skal være fluoescerende eller fosforescerende, bør være et sekundært spørsmål. Det avgjørende må være å finne den maskintype som passer for våre forhold og vår pengepung.

Men ut på vårparten 1967 vil nok avgjørelsen være truffet. Leserne vil kunne finne frem denne artikkelen og selv finne ut hvilken vei man valgte — og kanskje også hvorfor.

Meddelelser fra Forbundet.

Ny redaktør av NFT søkes

Grunnet skifte av stilling har redaktør Eivind Evensen sett seg nødsaget til å si opp sin stilling som redaktør av tidsskriftet.

Redaktørstillingen kunngjøres herved ledig. Tiltredelse etter Forbundsstyrets nærmere bestemmelse.

Søknader bes sendt Forbundsstyret (Boks 875 Sentrum, Oslo 1) snarest mulig.

Oslo, 1. desember 1966.

Arnstein Berntsen.

*

Odd Grahm.

Forbundsstyret gjenvalgt

Idet bladet går i trykken kommer det melding om resultatet av Forbundsstyrevalget. Plassen tillater ikke å ta med hele meldingen, som derfor må utstå til neste nummer. Resultatet av valget ble imidlertid at hele Forbundsstyret ble gjenvalgt. President: Arnstein Berntsen, visepresident: Leif Mürer, styremedlemmer: F. C. Svendsen, Sigurd B. Johnsen og R. Breda Sørensen.

**Vi ønsker alle våre lesere
og annonsører en riktig god
Jul og et godt Nyttår**

Forbundsstyret. Redaktøren.

Frimerkepressen går.

Norge.

Som tidligere meldt kommer det to EFTA-merker den 16. januar neste år i anledning full gjennomføring av tollreduksjonene i frihandelsområdet. Verdiene er altså 60 øre rød og 90 øre blå. Motivet som er tegnet av Leif Anisdahl er så enkelt som vel mulig EFTA — European Free Trade Association — i en sirkel — kanskje en symbolsk sirkel. Gravør er mestergravøren Henry Welde, trykket Norges Banks Seddeltrykkeri og papiret Alvøens.

Danmark.

9. januar neste år 50 øre i rød farge i alminnelig og fluorescerende papir til 100-års jubileet for Det kgl. danske Musikkonservatorium. Tegner Torben Riisager, gravør Czeslaw Slania.

Ascension Islands.

Kristi himmelfartsdag i 1501 fikk en portugisisk skute land i sikte utenfor Afrikas vestkyst.

Det viste seg å være en ubebodd øy, og de kalte den kort og godt for Kristi himmelfarts-øya eller Ascension Island, som engelskmennene har oversatt navnet til. Lite ante nok de råbarske sjøulvene at øya skulle bli så himmelstrebende som den gjøres i disse dager ved monteringen av Apollo Satellitt-stasjonen der.

Og det er ikke lite himmelstrebende heller. Omkostningene alene beløper seg til 20 mill. kroner.

Av frimerket ser vi at det er et stort, hva vi vel nærmest vil kalle, radarspeil. Det er altså stasjonens antenne. Og hvilken antenne. Den er 42 fot i diameter, og er altså parabolisk, og avviker fra den ideelle paraboloiden, er mindre enn en tertiitusenendels tomme. Antennen er styrbar såvel i horisontal som vertikalplanet.

Apollo satellittstasjonsfrimerkene kom ut den 7. november i et antall av fire med felles motiv. På merket ser vi foruten antennen også en Early Bird telesatellitt og vår venn månen.

Ascension Island var ubebodd helt frem til 1815 da engelskmennene okkuperte øya og stasjonerte tropper der som vaktmannskap over Napoleon som var internert på St. Helena. Det ble laget en fullstendig jernring rundt Napoleon, og foruten Ascension kom den ugjestmilde Tristan da Cunha med i kjeden, noe som førte til befolkning av den øya også.

1. desember 4 merker i verdiene 1d, 3d, 6d og 1/6d i anledning BBC's relesender på Ascension. Det er første gang Harrisons & Sons bruker sin trykkpresse for gull-trykk. Det er rent gull preset ned i merkene.

Barbados.

2. desember fire frigjøringsmerker med motiv landets våpen 4 cents, Hilton Hotel 25 cents,

cricket-spilleren G. Sobers (det må man vel kalle å være landets idol når en idrettsmann kommer på et lands frigjøringsmerker — tidens guder...) på 35 cents og endelig Pine Hill-biblioteket på høyeste verdi 50 cents.

Belgia.

14. november to merker i anledning 75-årsjubileet for det kgl. belgiske filatelistforbundet — Federation royale des cercles philateliques de Belgique. Verdier 60 c og 3 F. Motiv poststrytter fra det 16. århundre og en gammel postdilligense.

Dubai.

13. november 6 romfartsmerker i verdiene 35, 40 og 60 dh og Rls 1, 1-25 og 3. Dessuten souvenirark av Rls 1. Motivene er fra rendez-vous-kolinger i verdensrommet.

Ceylon.

3. november to merker til UNESCO's 20-årsjubiléum. Motiv organisasjonens symbol.

Fiji.

5. desember 3 sportsmerker til de 2. South Pacific Games — Stillehavsslekene som skal holdes i Noumea i New Caledonia fra 8. til 18. desember. Merkemotivene er 3d kvinnelig løper og spydkaster, 9d kulestøter og løper og 1/— svømmer.

Frankrike.

5. desember 0,60F til sjøkraftverket i Rance.

19. desember 3 tjenestemerker for UNESCO i verdiene 0,25, 0,30 og 0,60 F i karakteristisk motiv med verdensorganisasjonens emblem. Felles motiv for alle tre verdier.

Gibraltar.

15. november 2/— til hundreårsminnet for hjemkomsten til Gibraltar av helgenbildet «Our Queen of Europe».

Israel.

Desember et merke til kreftforskningen i verdien 0,15 IL. Også i desember 4 merker til frimerkets dag. Motiver brevberere.

Jugoslavia.

4. november 0,85 N.din til UNESCO's 20-årsjubiléum. Motiv organisasjonens merke.

Landet kom dessuten den 28. november til Republikkens dag med fire myntmerker — riktige godbiter for numismatikerne. Det er middelaldermynter fra landets områder.

Den laveste verdien gjengir en mynt fra Zeta slått i året 1373 av Dura I Balsik, og myntbildet er en hjelm med ulvehode som var familiens Balsiks våpenmerke. Merkets verdi er 0,30

dinar, mens myntverdien er 1 dinar.

Den neste mynten stammer fra Bosnien og er slått av kong Stefan i 1461, og bærer Bosniens våpen og innskriften Stefan Cragl. Neste mynt er serbisk — og den ble preget for feudalherren

Djurad Brankovic. Det er despoten Stefan Lasarevic som er avbildet på mynten, og det er da trist å tenke seg at bak dette hår- og skjeggprydete og snille ansiktet skjulte det seg en grusom tyrann.

Jamaica.

5. desember til 150-årsjubileet for Jamaica-avtalen av Simon Bolivar. Verdi 8d.

Kenya.

Ny bruksserie med dyremotiver på 8 småformatige og 6 storformatige merker. Det er en fantastisk flott dyreserie — den reneste dyrehagen på frimerker.

Kypros.

Ny bruksserie på 14 merker 21. november med antikke greske motiver fra Kypros.

Lesotho.

Ex Basutoland 4 merker i verdiene 2½, 5, 12½ og 25 cents til UNESCO's 20-årsjubileum. Motiv organisasjonens merke sammen med ting fra kunst og vitenskap som organisasjonen står for.

Papua & New Guinea.

7. desember 4 blomstermerker i verdiene 5, 10, 20 og 60 cents.

Polen.

10. desember i anledning Polens 1000-års jubileum 3 arkeologiske merker med motiv henholdsvis kultusfigur av en sauebukk, messing verktøy

og ornamenter og fra bosetningsplassen Biskupin for 2500 år siden.

8 romfartsmerker den 20. desember med motiver for satellitter til utforskning av verdensrommet. 20 gr. Vostok I, 40 gr. Gemeni I, 60 gr. Ariel 2 (britisk), 1,35 Zl Proton 1 (russisk), 1,50 Zl FR 1 (fransk), 3,40 Allovette (kanadisk), 6,50 San Marco 1 (italiensk) og 7,10 Zl Luna 9 — den første myke landing på månen.

Portugal.

Minneserie på 8 merker for kjente portugisiske vitenskapsmenn. 0,20 Camara Pestana 1863—1899 (medisiner), 0,50 for Nobelprisvinneren professor Egas Moniz. Han fikk prisen i 1949 for sin innsats innen medisinsk og biologisk forskning. Født 1874, død 1955. 1,00 botanikeren D. Antonio Xavier Pereira Coutinho (1851—1939).

1,50 botanikeren Jose Francisco Correa da Serra (1750—1823) 2,00 medisineren professor Ricardo Jorge (1858—1938), 2,50 for etnologen Leite de Vasconcellos (1858—1941), 2,80 historikeren og medisineren professor Maxi miano Lemos (1860—1923), 4,30 for kirurgen professor Jose Antonio Serrano som var født i 1851. Det portugisiske postverket har gitt ut en hel bok i sakens anledning med viktige opplysninger for de motivinteresserte.

USA.

16. oktober \$ 1,00 for Nobelprisvinneren forfatteren Eugene O'Neill i serien «Prominent Americans».

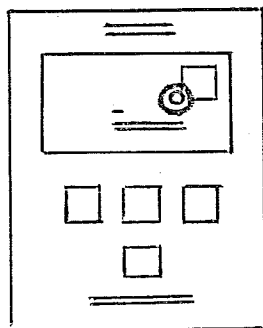
MOTIV og TEMA

Av Odd Graham

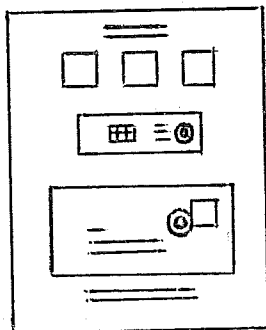
Motivsamlingsens A B C

Fortsatt fra nr. 7.

Under forberedelsene for oppbygging av en motivsamling bør man ha for øye at fargen på arkene også spiller en rolle. Hvite ark med svakt tonet rutenett eller svakt tonede ark (beige, lysegrått) — som fins i handelen — er å foretrekke. Unngå bruk av svarte ark, — riktignok fremhever de objektene, men de skjærer i øynene, og tekstingen (som jo må utføres med hvit tusj) blir vanskeligere å utforme og å lese. Folk blir fort trette av å betrakte en samling montert på svarte ark. Vi går så over til å se litt på neste skritt:

Tyngdepunktet for høyt

God anordning

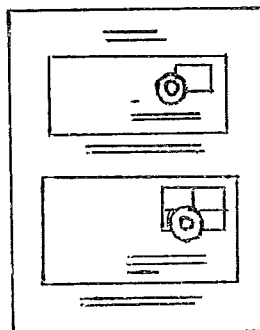
Montering og teksting. Det er ikke meningen å gi anvisninger eller regler som fører til at samlingene blir uniforme i sin oppbygging. Motivsamlingene skal tvertom være individuelt utformet, i alle henseender. Ens egen smak og evner skal få komme til uttrykk — uten oppstilling av faste regler for hvordan montering og teksting skal være. Dog bør man, med eventuell utstilling for øye, holde seg innenfor den ramme som er trukket opp i Motivreglementet (heretter benevnt MR) — men det er likevel spillerom nok. Montering og teksting har betydning for det «alminnelige inntrykk» av samlingens oppnåelige poeng etter MR: 15. Jeg skal innskrenke meg til noen gode råd, hvorav mange forøvrig har almen gyldighet:

Montering på arkene av merker og andre dokumenter skal først og fremst virke harmonisk og enhetlig, og teksten (maks 2—3 linjer pr. objekt) må være avpasset til objektene slik at den ikke forstyrrer eller dominerer. Altfor ofte faller samlere for fristelsen til å komme med lange utgydelser på arkene. Slik forklarende tekst hører hjemme i et teksthefte eller en monografi. Teksten på arkene må imidlertid heller ikke være for sparsom, — husk den skal virke opplysende. Teksten må ikke være utført med prangende farger, — men diskret anbrakt så det hele gir et godt inntrykk. Om man tekster for hånd, bruker skrivemaskin (liten skrift) eller anvender den moderne bokstav-avtryksmetode er likegyldig. Teksting på selve arket er etter min oppfatning

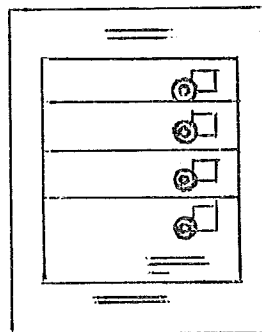
absolutt det peneste. Vil man imidlertid spare seg fremtidig arbeid når samlingen fra tid til annen må ommonteres som følge av nytilkomne objekter (som jo skal inn på arkene der de tematisk hører hjemme) kan man benytte løse tekstlapper, som da kan flyttes over til de nye ark. Tekstlappene har imidlertid en tilbøyelighet til å bli for store, de virker dertil noe «utenpålimt» hvis de skal kunne flyttes fra ark til ark. Maskinskrevne tekstlapper på tynt papir som limes fast under objektene virker langt penere. Monteringen av merkene skjer ved hengsler, med eller uten underlag, eller ved individuelle klem-lommer (obs, nøyaktig tilpasset merkene, den del av lommen som stikker utenfor merket bør ikke være bredere enn 1 mm — ellers blir det «sørgerand»). Brukes underlag skal dette ikke være med prangende farger. Og også disse må være nøyaktig avpasset til objektene.

Standardblad med faste klem-lommer (av ymse farger) egner seg godt til oppbevaring og foreløpig anordning av en motivsamling. Men en samling som skal stilles ut kan ikke være «montert» på slike ark. Individualiteten blir totalt borte, teksting kan ikke bli annet enn mangelfull. Systemet innbyr til overlessing på arkene, og gir ellers altfor små muligheter til variasjon i arkmonteringen. Slik standardisering av samlingene er av det onde. Men for all del — lett-vindt er det, men uten personlig stil.

Antall frimerker på arket (normalark) dreier seg erfaringsmessig om 6—12, hvilket gir et midteltall på 9. Det vil imidlertid være galt konsekvent å gå inn for samme antall merker på hvert ark — det hele vil virke monotont. Tematisk lar det seg heller ikke gjennomføre, og hensynet til følgeriktig tematisk fremstilling må aldri være underordnet den estetiske virkning. I praksis blir det til at man på ett ark har 5—7 merker, på andre 9—12, ja kanskje flere (småformater). Man bør også erindre at de postale dokumenter, som foran nevnt, skal inn på sin plass sammen med merkene, som supplerer av disse. Hvor bare et par merker står til rådighet må man komplettere arket med samhørende stempelut-

2 brev med mellomrom.
God anordning

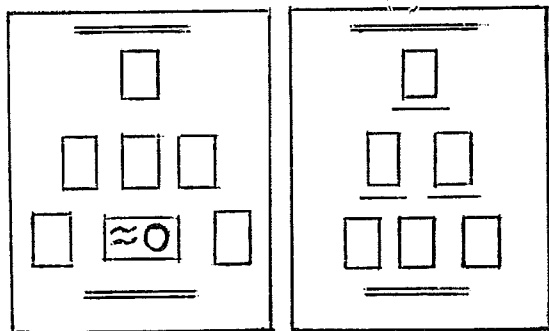

Flere brev kan
monteres slik

snitt, en helsak eller et brev, hvorved samlingen ikke bare blir mere «levende», men også dokumentarisk utdypet. Ark med bare 2—3 eller 4 merker — ja til med ett merke på arket forekommer — virker dårlig, — slike ark bør aldri stilles ut. En motivsamling skal fra et tilskuer-synspunkt alltid virke ferdig. Plass til merker man ikke har, eller vet/håper på vil komme, kan man ikke operere med i en utstillingssamling.

Under monteringen vil man snart støte på et problem: Enkelte serier som hører til ens område og hvor alle verdier har samme motiv kan være meget store. Etter MR får motivsamleren — på en utstilling også poeng for filatelistiske kunnskaper og objektenes fullstendighet. Det skulle derfor tilsi at alle verdier i en serie — selvom disse har nøyaktig samme billedmotiv — tas med i samlingen (selvom et eneste merke kan være nok for den tematiske fremstilling) og i sin iver etter denne fullstendighet presser man slike kjempeserier inn på arkene, som derved lett blir overlesset og gir et dårlig inntrykk, eller man fordeler slike kjempeserier med samme motiv på flere ark. Det er vel og bra, men strir egentlig mot motivsamlingens grunnidé. Den beste løsning i slike tilfeller er at man av en «mammutserie» velger ut et lite antall representative verdier for selve den del av samlingen som tenkes utstilt, resten av serien monteres på ark som ikke stilles ut, men kun står til juryens disposisjon, og kan mest praktisk nummereres som tilleggsark.

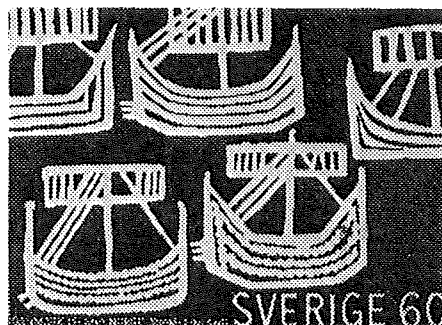
Hvis det imidlertid dreier seg om et motiv som går igjen på et stort antall frimerker med forskjellig utseende slik at man må bruke flere ark for å kunne få plass for dem alle, blir det noe annerledes. Da bør teksten fordeles på disse ark og gis en sammenhengende karakter, og henvisning bør skje ved en «fortsettelses»-merknad på arkene.

Bra anordning av objektene som forøvrig kan varieres på mange måter. Eksempelene er ingen normer.

La oss ta et par eksempler: Hammarskjöld, Churchill er etter sin død avbildet på snart utallige serier hvis verdier ofte har samme billedmotiv. I en samling «Nobelpriisvinnere» bør man da innskrenke seg til å ta med fra hvert land bare et av seriens merker — de øvrige anbringes på et «tilleggsblad» (utstilles ikke). Jeg kommer forøvrig tilbake til problemet under den gjennomgåelse og kommentar til Motivreglementet som jeg anser nødvendig som en avslutning på «ABC'en» — men det er ennå langt igjen til det. (forts).

Nordenmerkene

Det var som før nevnt det svenske 2.-premie-utkastet som gikk av med seiren i konkurransen mellom nordiske frimerketegnere for Nordenmerket i 1969. Vinneren Sven Ake Gustafsson ble hentet over fra Stockholm til det nordiske postmøtet i Åbo, og der feiret på alle måter blant annet såvel i radio som fjernsyn.

Det var på forhånd en nasjonal konkurranse i hvert land, og hvert land møtte i Åbo med to

utkast. At nordmennene ikke nådde opp var selvsagt trist, men en trøst var det, at det etter sigende var nordmennene som tok fornuften fangen og fikk løsning på avstemningen ved å stemme på det svenske utkastet. Vi kan nå takket være elskverdig imøtekommenhet av postdirektør Rustung Bru, bringe avbildninger av

de norske konkurranseutkastene. Den norske førstepremievinner var Jon Jutrem med «Trete og de fem fugler» og annenpremien gikk til Arne Lindaas med «Shipping».

Det er selvsagt farlig å si noe i en sak som denne, men personlig syns vi at det svenske vinnerutkastet absolutt er å foretrekke, skjønt vi må innrømme at vi er svake for det norske annenpremieutkastet — Shipping. Det burde være et godt norsk bruksmerkemotiv.

Red.

Førstedagskonvolutt

16. februar 1967

2 merker 60 og 90 øre.

Høyere militær utdanning 150 år.

Pris pr. enkel konvolutt 40 øre.

Komplett FDC til oppgitt adresse pr. stk. 2,05.

Bestilling innen 20. januar.

N.F.T.'s FDC-SERVICE, Boks 140, Bergen.

Postgiro nr. 707 63

Junior-kontakt

Redigert av: Jarle Brosveet, Anders Jynge og Arne Thune-Larsen.

Redaksjonens adr.: Anders Jynge Schwensensgt. 14, St. Hanshaugen, Oslo 1.

Det later til at det er svært mange juniorer som leser spalten vår, og vi håper at dere virkelig finner noe av interesse. Men som tidligere sagt setter vi stor pris på om dere sendte oss litt kritikk eller forslag til emner som dere gjerne vil ha tatt opp her på juniorsiden.

Vi gjør denne gang spesielt oppmerksom på at alle juniorer som er medlemmer i en av forbunds-klubbenes junioravdelinger har anledning til å tegne abonnement på Tidsskriftet for bare kr. 5,— pr. år. Henvend deg til den klubb du er medlem av, eller gjerne vil bli medlem av. Husk forøvrig alltid å frankere filatelisk når du sender brev!

Til slutt vil vi ønsker alle våre lesere en riktig god jul, og vel møtt igjen i 1967.

Stempel-konkurransen

Konkurransen i nr. 8 ga stor tilslutning fra juniorer over hele landet, og vi takker dere alle for besvarelsene som var utfyllende og fint gjennomtenkt.

Noen riktig løsning på oppgaven er vanskelig å gi, men det er klart at et frimerke ikke bør ha maskin- eller reklamestempel, to stempler eller et hardt stempel. Hvorvidt stemplet skal stå midt på merkebildet (så både poststedets navn og dato synes), eller om merket skal ha et lite nett hjørnestempel er for så vidt en smakssak. På frimerker i en motivsamling er det imidlertid avgjørt en fordel om stemplet er diskret i hjørnet. For en landesamlings vedkommende er det imidlertid mange som foretrekker å få med mest mulig av stemplet på merket, slik at man også kan lese opplysninger om når merket ble stemplet og på hvilket sted i landet. På eldre norske øreposthorn merker vil f. eks. stempeldatoen, gi en god pekepinn om fra hvilket opplag merket stammer.

Avstemningen blant dere som sendte inn svar på oppgaven ga følgende rekkefølge: Nr. 3, 2, 5, 6, 4 og 1. To av dere hadde nettopp denne rekkefølgen: Henning Røtter, Lierbyen og Jørn Haugen, Skien. Disse to vil sammen med følgende to som ble trukket ut: Liv Claussen, Oslo og Peder Grøsle, Grimstad, få tilsendt en premie i posten.

«JULE-KONKURRANSEN»

Kunsten er lang, men livet er kort, sier et gammelt ord. Går vi til frimerkene for å bli vise, øyner vi snart sannheten i dette ordet. Av alle de reproduksjoner som er å finne i frimerkefloraen, kunne vi lage et fyldig kunsthistorisk album som ville rekke fra fjerne forfedres hule-

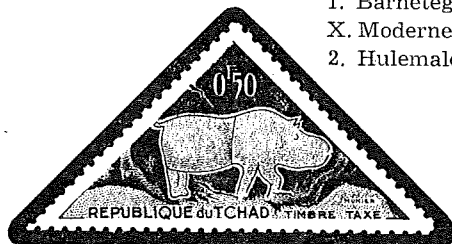
malerier og helleristninger til moderne kunst. Og mellom disse ytterpunkter finner vi en rekke av verdenskunstens storverker.

Frimerkene skal denne gangen ikke bare fortelle oss om kunsten, de skal også få lov til å sette oss på en liten prøve som kunstkjennere. Utenfor hvert frimerke har vi ført opp et nummer, og nedenfor vil dere finne tre muligheter for hvert av merkene, merket 1-X-2. Vel en løsning på et brevark, og send svaret som vanlig direkte til: «Juniorkontakt», c/o A. Jynge, Schwensensgt. 14, St. Hanshaugen, Oslo 1, snarest mulig, og senest innen 20. januar. — Lykke til!

Nr. 1.

- 1. Kinesisk kunst.
- X. Japansk kunst.
- 2. Persisk kunst.

Nr. 2.

- 1. Barnetegning.
- X. Moderne kunst.
- 2. Hulemaleri.

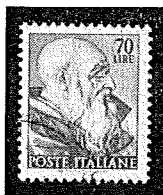
Nr. 3.

- 1. Mona Lisa.
- X. Kone fra Fladern.
- 2. Rembrandts Saskja.

Nr. 4.

- 1. Atlet.
- X. Romersk nevekjemper.
- 2. Michelangelos «Adam».

Nr. 5.

- 1. Kirkekunst.
- X. Michelangelo-freske.
- 2. Selvportrett av da Vinci.

Nr. 6.

1. Rabbel.
- X. Moderne kunst.
2. Barnetegning.

Nr. 7.

1. Kinesisk merke.
- X. Siamesisk merke.
2. Tibetansk merke.

Nr. 8.

1. Alexander den Store.
- X. Keiser Augustus.
2. Pontius Pilatus.

Aldersgrensen for juniorer opp til 21 år.

FIP-kongressen i München vedtok enstemmig at aldersgrensen for deltagelse i juniorklassen på utstillinger skal heves til 21 år. FIP-reglementet for bedømmelse av ungdomssamlinger vil derfor fremtidig omfatte følgende tre aldersgrupper: 1) opp til 15 år, 2) 15—18 år og 3) 18-fylte til 21 år. Endringene har allerede trådt i kraft.

Internasjonal ungdomsutstilling under FIP-patronat i Luxembourg 1969.

Den første internasjonale ungdomsutstilling under FIP-patronat vil bli holdt i Luxembourg (i skoleferien) 1969. Arrangør er Luxembourgs Filatelistforbund i samarbeid med landets postverk. Eget frimerke vil bli utgitt. —

FIP-kongressen i München besluttet i forbindelse med godkjenningen av denne utstilling at de år det måtte bli avholdt internasjonale ungdomsutstillinger under FIP's beskyttelse vil det ikke bli noen ungdomsklasse på årets ordinære FIP-utstillinger.

Norske juniorer som innen utstillingen 1969 ikke har fylt 21 år har altså 3 år å forberede seg på for deltagelse i denne internasjonale tevling, som sikkert blir noe utenom det vanlige — så det er bare å gå igang jo før jo heller.

Forbundssekretæren.

FRIMERKET FORTELLER OM JULEN

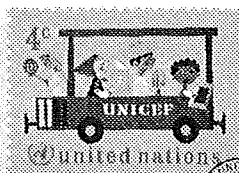
Frimerkene og julen! Har de to begrepene noe med hverandre å gjøre — det må være «julemerkene» det da er tale om? Nei, det er virkelige frimerker denne gangen. I de senere år er det i flere og flere land dukket opp spesielle frimerker som vi kunne kalle «Julefrimerker».

Østerrike er et pionerland når det gjelder disse merkene. I 1948 utga det et minnefrimerke for «Glade jul, hellige jul», julesalmen som ble laget i Østerrike med tekst av Josph Mohr og melodi av Franz Xaver Gruber. Året etter førte det østerrikske postverk tanken videre ved å gi ut en hel serie på fire merker med gjengivelse av Påskeharen, den tysk østerrikske julenissen St. Nicolaus, et fødselsdagsmerke og et motiv fra selve julehøytiden: En liten pike med foldede hender foran et lys på «det grønne glitrende tre».

Men dette er ikke den eneste måten Østerrike markerer høytiden på. Hvert år i desember måned åpnes et ekstraordinært «julepostkontor» i den lille landsbyen Christkindl og all post som sendes fra dette kontor forsynes med et spesielt stempel, som skifter hvert år. Fra hele verden strømmer bestillingene hvert år inn til Christkindl og nå har man passert ekspedering av over 1 million julehilsener pr. år. Man kan nok si at Østerrike har gjort hva det kunne for å gå inn som «julelandet» i verdensbevisstheten.

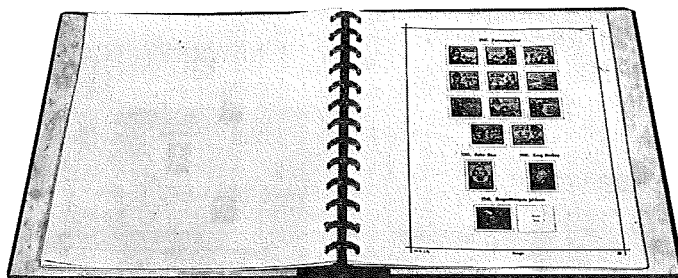
Senere har ideen med egne julefrimerker inspirert en rekke land til å følge Østerrikes eksempel. Først nabolandet Liechtenstein, så Australia, New Zealand, Sveits, osv., osv., og i år er det minst et tjuetall land som har fulgt opp ideen med såvel merker som stempler.

UNICEF 20år

Disse morsomme frimerkene ble gitt ut til UNICEF — FN's barnefonds 20-årsjubiléum den 28. november. Merkene forteller tydeligere enn ord om det humanitære arbeid UNICEF utfører over hele verden. UNICEF fikk Nobels fredspris i fjor.

FACIT SVERIGE- og NORDEN- albumblad i GRIPEN permer gir album som åpner seg flatt

Rummer ca. 100 blad

Vi leverer komplette bladsatser i to forskjellige kvaliteter — tykt papir (60-serien) eller ekstra tykt papir (65 lyx-serien).

Komplett etter FACIT 1967 koster disse bladsatser:

Land	Kode	Ant. sider	Ant. merker	Priser 60	Priser 65-lyx
SVERIGE	S	104	1537	27,—	50,—
NORGE	Ne	55	716	24,—	37,—
DANMARK	D	65	914	24,—	37,—
ISLAND	I	42	511	24,—	30,—
FINLAND	F	62	728	24,—	37,—
Norden kompl.	N	328	4406	104,—	175,—

De kan også få albumblad uten fortrykk som passer med bladsatsene:

Alt pakket i pakker à 10 blad.

R-7 tilsv. 60-serien pr. 10 - 4,50

R-9 tilsv. 65-lyx-serien pr. 10 - 7,—

Dessuten kartongblad for den som vil selv legge opp sin samling:

R.9 lyx - nettrykk i lysegrått pr. 10 - 9,50 pr. 100 - 88,—

R.9 lyx - med gultonet bakgrunn til nettrykk i lysegrått pr. 10 - 9,50 pr. 100 - 88,—

R.9 svarte eller hvite uten nettrykk pr. 10 - 5,75

og selvsagt kan De bruke VISIR-blad sammen med disse blad.

Permer til bladsatsene fåes i forskjellige kvaliteter

R.7 - kunstlær blå eller rød kr. 23,—

R.9 - plast, grønn kr. 35,—

R.9 - Pluviusinperm blå, grønn eller rød kr. 43,—

R.9 extra - vattert pluviusinperm, vinrød, blå eller grønn kr. 87,—

R.9 lyx - elegant vattert skinnperm i vinrød, brun eller grønt kr. 110,—

Priser er i norske kroner inkl. oms., men uten frakt.

FRIMÄRKSHUSET AB

I Norge fra vår generalagent **Wennergren-Cappelen A/S, Oslo**

eller hos bok- og frimerkehandlerne

LØVEVANNMERKET på NK. 12

Av F. C. Moldenhauer jr.

Ifølge Norgeskatalogen og Håndboken er det samme papiret benyttet til hele opplaget av NK. 12 og en del av opplaget for NK 14 (A-fargen) som for 1863-utgaven (NK 6—10). Da dessuten NK 12 forekommer med overtrykk, nemlig kroneserien av 1905 (NK 85—87) og provisoriet 14 øre (NK 176) skulle de følgende betraktninger kunne gjøres gjeldende for samtlige disse merker. Jeg har imidlertid kun hatt for hånden materiell av NK 12, 87 a og 176 med hjørnevannmerket så jeg tar for sikkerhets skyld et aldri så lite forbehold for det øvrige materiells vedkommende.

De fleste lesere husker muligens at jeg i NFT s. 41/1962 beskrev vannmerkevarianten «løve uten øks og hale» og artikkelen av Wiegand Hansen i NFT nr. 7/66 s. 143 og meldingen fra Gustav Aasgaard i NFT 8/66 s. 173 har gitt meg det nødvendige «puff» til å forsøke å finne ut litt mere om disse hjørnevannmerkene. Det falt seg samtidig slik at jeg skulle til København i forretninger nylig, og jeg fikk der så pass tid at jeg fikk diskutert problemene litt med Wiegand Hansen og fikk den kjente danske filatelist, fotograf S. Grønlund til å lage en del fotografier for meg av vannmerkene.

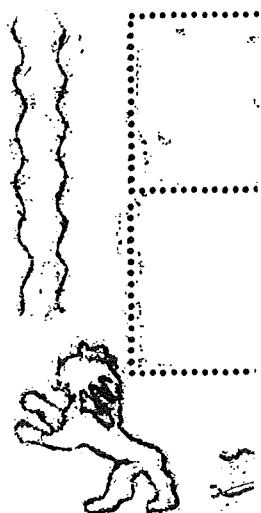

Fig. 2.

De to varianter av «Løve uten hale».

beskåret randen av det håndgjorte bøttepapir av hensyn til overtrykningen. Det viste seg da at de fire løver som finnes i et ark alle var forskjellige fra de «ufullstendige» løver. Det ser derfor ut som om det er benyttet to helt forskjellige vannmerkeformer ved fremstillingen av dette papiret. Jeg håper klisjé-resultatene blir bra — det pleier NFT's klisjéleverandør å klare — og jeg skal så ut fra dette vise at dette må være slik.

La oss med en gang konstatere at løvene i de fire hjørner «løper etter hverandre» rundt arket — og at dette forhold da vil være det samme uansett hvorledes papiret legges i trykkmaskinen. Fig. 3 viser da de fire hjørner av et ark, la oss kalle dette vannmerkestilling 1. På fig. 4 er papiret lagt inn med baksiden opp, og dette gir oss vannmerkestilling 2. Det skulle for den som er

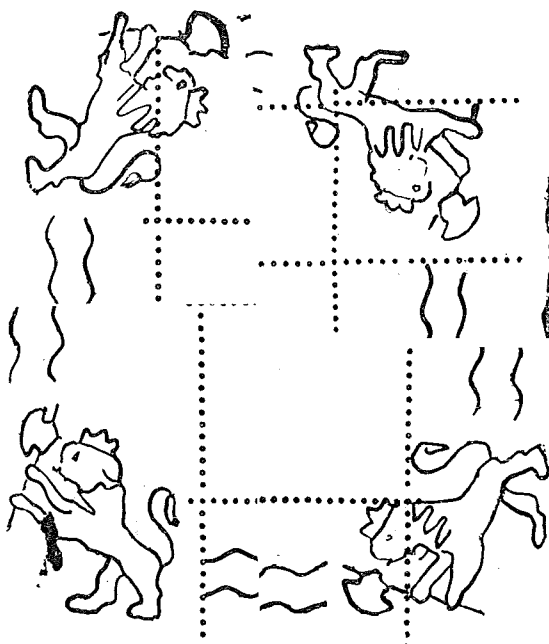

Fig. 3.

Rekonstruksjon av fire tilfeldige valgte «hjørneløver» som viser disses innbyrdes plassering i arkhjørnene.

Vannmerkestilling 1.

Siden jeg beskrev vannmerkevarianten «løve uten øks og hale» i 1962 er det altså dukket opp to eksemplarer av varianten hos andre samlere, og for et års tid siden kom jeg selv over eksemplar nr. 2 til min egen samling. Det kjennes altså for øyeblikket fire eksemplarer av denne varianten. Mitt opprinnelige eksemplar er fra øverste venstre hjørne av arket, Wiegand Hansen's fra nederste venstre hjørne, Gustav Aasgaard's eksemplar fra øvre venstre hjørne og mitt annet eksemplar fra nedre høyre hjørne av arket. Det er imidlertid helt utvilsomt av de tre eksemplarer jeg har hatt anledning å se, at det hele tiden dreier seg om den samme løven. At den forekommer i tre — sannsynligvis fire — forskjellige arkhjørner er lett forklarlig ved at papiret er blitt lagt i trykkmaskinen med forskjellig side opp som fig. 3 og fig. 4 viser.

I «Håndbok over Norges Frimerker 1924» nevnes det en annen variant, nemlig «løve uten hale», av denne variant har jeg selv to par fra nedre venstre hjørne — men her dreier det seg om to vidt forskjellige løver. Dette fikk meg da til å se nøyer på det materiell jeg kunne legge hånd på i øyeblikket av par og blokker med fullstendig hjørnevannmerke av såvel NK 12, som 87 a og 176. En del blokker av nr. 176 fant jeg var uten interesse idet man her tydeligvis har

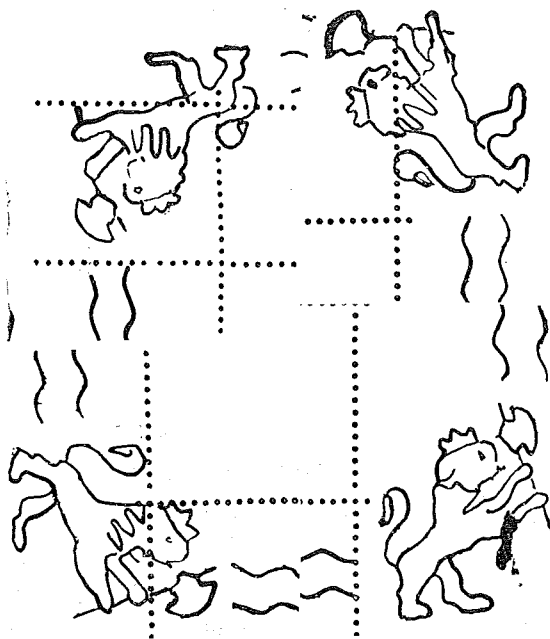

Fig. 4.

Vannmerkestilling 2.

interessert i disse vannmerkestillinger da være tilstrekkelig å samle ett av de fire hjørner, men hele tiden samme hjørne fra de to forskjellige ark. Forskjellen mellom de enkelte løver har vel bare interesse for en videregående spesialist på papir og vannmerker. Jeg skylder å gjøre oppmerksom på at jeg ikke har hatt for hånden helark av noen av de nevnte merker, så i ovenstående illustrasjoner er de respektive hjørneløver helt tilfeldig valgt.

Fig. 2. viser mine to eksemplar av «løve med øks, men uten hale» begge fra nedre venstre

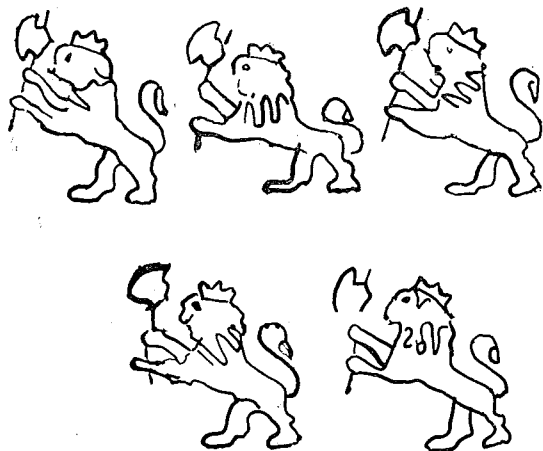

Fig. 5.

Her viser 5 forskjellige løver med både øks og hale, legger man til disse to haleløse og dertil løven uten både øks og hale blir jo resultatet 8 forskjellige løver — eller nok til 2 komplette vannmerkeformer.

hjørne, hvor man ved å se på løvens «man» vil kunne fastslå at det her dreier seg om to vidt forskjellige løver.

Jeg har videre hatt til disposisjon et antall større arkdeler med to hjørnevannmerker, og av disse samt de løse blokker og par som var til disposisjon har jeg så plukket ut det jeg har kunnet finne av dette materiell som ikke er ensartet, og gjengir her nedenfor disse løver. Det skulle glede meg meget å få se eventuelle helark for å få konstatert hvilke løver hører til den ene eller den annen vannmerkeform, og således konstatert hvilke løver som kan forekomme i samme ark og deres innbyrdes forhold. Særlig kjærkomment ville det jo være om noen fant et helark hvor «løvene uten hale» og «uten både øks og hale» forekom samtidig, men det er det vel heller lite håp om i dag. Det ser jo ut som om ingen har festet seg ved disse varianter på et tidspunkt da helark var så å si dagligdags kost. At det virkelig dreier seg om minst 8 forskjellige hjørneløver mener jeg å ha ført bevis for med det ovenstående og ved den opprinnelige artikkel i NFT 1962 — idet der ved klisjé ble vist at også bølge-linjene i arkranden var forskjellige.

Det foreligger jo fremdeles den mulighet at løvene uten hale, kan ha mistet disse på «veien» — altså under papirfremstillingen, en av de gjengitte illustrasjoner viser tydelig at halen er på vei å knekke av — men skulle dette være tilfelle med løven som og har mistet øksen burde det i hvert fall forekomme et aldri så lite spor i vannmerket av økseskaftet synes jeg.

Det hele synes jeg er et meget interessant forhold — og det viser jo også at vi på tross av Håndboken ennå har mange «hvite flekker på kartet». Jeg er takknemlig for utlån av alt materiell som kan hjelpe til å løse dette lille problem, og resultatene skal jeg etter hvert få sende vår enslige redaktør til spaltetfyll.

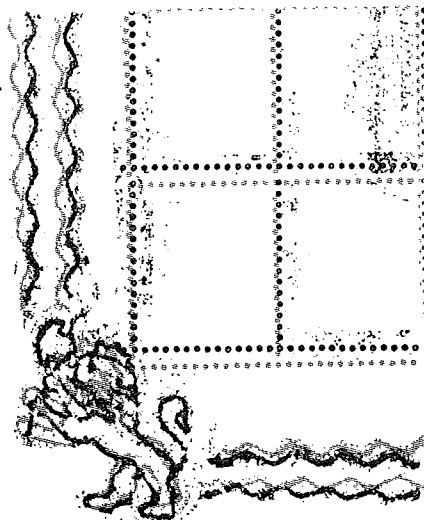

Fig. 6.

Løve med og løve uten hale og øks sammen for å vise forskjellen på løvene.

FH-SPALTEN

Kjære leser.

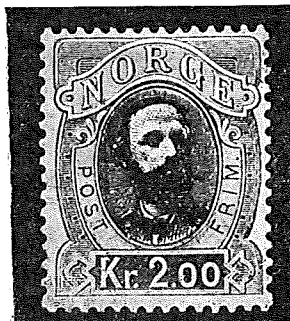
Det nærmer seg jul og her i Stockholm er døgnet forlengst blitt for kort. Ordrene strømmer inn, og dessverre blir ventetiden for våre kunder lengere og lengere for hver uke.

Tiden har derfor vært knapp for å kunne finne frem noe riktig hyggelig å tilby våre norske venner, men vi håper at det likevel vil være like stor interesse som vanlig for

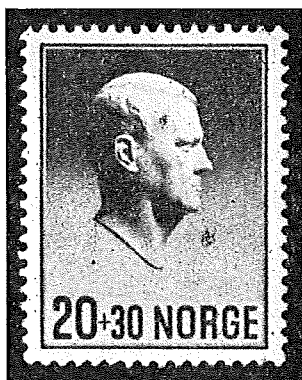
Årets Juletilbud

NORGE

Alle priser som vanlig i norske kroner.

Facit nr. 16 (NK 16II) stemplet etter 1888 kr.	6,—
17 (NK 17 a)	— » 12,—
19 (NK 19 III)	— » 16,—
34/36 (NK 32/34)	— » 80,—
(tillegg for bare runde stempler 40 %).	

Facit nr. 41 (Nk 44) stemplet	kr. 220,—
42a (NK 45 Ia) »	» 35,—
42c (NK 45II) »	» 25,—
46 (NK 47) »	» 15,—
151/57 (NK 130/36) ustemplet	» 65,—
198/201 (NK 193/96) »	» 30,—
305/7 (NK 300/1 & 306) »	» 12,50
328/331 (NK 326/29) »	» 3,50
475/76 (NK 483/4) »	» 22,—
samme på FDC	» 25,—

Til prisene kommer som tidligere nevnt *porto* på alle ordres under N. kr. 100,—. Innbetaling kan skje til vår postgirokonto OSLO 99174 — og det er tilstrekkelig å angi på talongen hva bestillingen gjelder for den som foretrekker å betale på forskudd

Mankolister: Vi ekspederer gjerne merker fra de nordiske land etter Deres mankoliste — fortrinnsvis oppsatt etter Facit, men en hvilken som helst av de kjente kataloger kan brukes.

Vi kjøper: Frimærkshuset kan ikke bare selge, vi må også kjøpe for å fornye vårt lager. Vi er særlig interessert i norsk massevare, pakket i bunter eller i konvolutter med 100 stk. av en sort. Send oss en oppstilling over hva De måtte ha å tilby så sender vi Dem et pristilbud. Merkenene må være hele og pent stemplet.

Til slutt ønsker vi alle våre norske venner en riktig god jul og vel møtt i et fredelig 1967.

Hilsen

F. C. Moldenhauer jr.

POSTGIROKONTO: Oslo 99174

FRIMÆRKSHUSET AB

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT.

Hvor skal dette føre hen

Jeg har nettopp mottatt NFT nr. 9/66 — og det gledet meg meget å lese Forbundets betimelige takk til alle som har hatt slitet med de to bind av vår nye Håndbok over Norges Frimerker 1855—1955. Gleden ved lesningen varte helt til jeg kom til siste avsnitt. Det måtte jeg lese en gang til, for sant å si kjære leser — jeg trodde ikke mine egne øyne.

At en «slipp» i redaktørens korrektur-lesning ga Odfjell og Jellestad æren for utarbeidelsen av 1885-utgaven istedetfor 1855-utgaven går jeg ut fra ikke faller noen tungt for brystet — men når Forbundets president til slutt sier: — «kanskje burde også nevnes forfatteren av 1863/66 og 1877/78-utgaven — alt i det vesentlige helt nye ting i norsk filateli» da fikk jeg nok, 1863/66 og 1877/78 er da i all anstendighet ikke de eneste utgaver hvor Håndboken bringer noe nytt! — og hvorfor er forøvrig Walter-Johannessen sløyfet i den ekstra takken til slutt? Han var da medarbeider i begge bind.

Det er vel kjent for enhver leser av NFT at forfatteren til disse to avsnitt ikke er noen ringere enn Arnstein Berntsen. Forarbeidene for 1877/78-utgaven ble brakt i NFT under den tid jeg var ansv. redaktør. — Opphavsretten til 1863/66-utgaven resulterte i vel den mest usmakelige diskusjon som til dato har forekommet i NFT, nemlig mellom forhenværende redaktør Melbye og vår president Arnstein Berntsen. Riktignok opptar vår president den gang som privatperson. Er det denne gang presidenten AB som takker privatpersonen AB så vil jeg få lov å si at dette forekommer meg latterlig. Det tilkommer ikke presidenten å takke privatpersonen Arnstein Berntsen. Det er forøvrig allerede gjort og vel neppe noensinne har NFT's Hederstegn blitt tildelt en verdigere kandidat, men et gammelt ord sier selvros stinker. Så spar derfor oss lesere for den slags en annen gang. At brevet er parafert av sekretæren forandrer ikke dette forhold. Det er tross alt undertegnet av presidenten.

Nu har det jo siden hin herostratisk berømte polemikk mellom Arnstein Berntsen og Bjørn Melbye vært en stilltiende avtale at slik skitten-tøyvask ikke skulle forekomme i NFT's spalter. Min forskrekkelse ble derfor ennu større da jeg på s. 190 i samme nummer finner en offisiell Forbundsmelding «Fip-forbudte utgaver» hvor Forbundet imøtegår den redaksjonelle leder i NFT nr. 7/66. Hva er dette for slags diktatur? At redaktøren ikke med sin beste vilje kan nekte å ta inn en forbundsmelding er vel klart for de fleste. Lederen i nr. 7 står for redaktørens regning, og gjengir hans oppfatning av den omtalte sak. Men ikke nok med at Forbundet benytter seg av sin makt. Brevet er jo forøvrig parafert og underskrevet i behørig form. Hvem som står bak initiativet til brevet tillater jeg meg å ha min private mening om, men det hele er jo regelrett flisespikkeri.

For det første har redaktøren ikke med et ord nevnt at FIP's forbud gjelder spekulasjonsutgaver eller uønskede utgaver. Han har tvertimot gjort tydelig oppmerksom på at spekulasjonsutgavene ikke er med. Videre nevner ikke lederen med et ord at FIP-listen var den samme på Wipa 1965, Nordia 1966 og Sipex 1966 — kun det at listen var den samme på Nordia som på Wipa,

og dette faktum er ikke tilbakevist av Forbundet, men omgått. Lederen trekker vesentlig den konklusjon av dette at det ikke blir noen lett oppgave å holde disse lister over forbudte utgaver ajour. Med den flom av merker, ikke minst motiv-merker som kommer i dag kan vel knapt meningene være delte på dette felt.

Videre påstår forbundsmeldingen at FIP-bestemmelsen ikke kan gis tilbakevirkende kraft, og av den grunn går våre Nordkapp- og Flyktningemerker fri. De siste kom som kjent i 1960. Tilsynelatende står Norge her i en særstilling idet Islands Skálholt-utgave fra 1956 likefullt rammes med tilbakevirkende kraft! Hvis FIP's bestemmelser om uønskede utgaver skal følges så bokstavelig som Forbundet gir uttrykk for, hva da med annonsene i NFT for Sveits PTT med merker med tillegg på 100 pst? Da Wipa-utstillingens FIP-liste ble diskutert på Association Internationale des Journalistes Philateliques i Wien i fjor var den meget sterke østeuropeiske delegasjon misfornøyd med at øst-europeiske merker hadde fått så stor plass i listen over forbudte utgaver. Hadde man på møtet fattet vedtak om hvorvidt filatelistiske journalister ikke skulle skrive om de forbudte utgaver i fremtiden eller ikke så ville en slik avstemming vært dødsdømt på forhånd — nedstemt av østeuropeerne — det var nok derfor en slik avstemning ikke ble foretatt og intet vedtak i denne retning fattet. — Altså hviler FIP-listen på et meget svakt grunnlag i det hele tatt.

Redaktørens forslag i lederen i nr. 7/66 om ikke å ta FIP-listen med blant Forbundets nye lover når disse en gang trykkes — om man da kan bli enige om nye slike noensinne, synes jeg personlig var meget fornuftig. Riktignok har forbundet nå en solid økonomi takket være Håndboken, men disse pengene kunne vel nyttes til noe fornuftigere enn å trykke lover med FIP-forbudte utgaver som tillegg. FIP-listen må jo nødvendigvis forandre seg meget ofte. Det blir da å trykke opp nye lovhefter for å få med en ajourført liste fra FIP. Eller skal det oppfattes dithen at vi får nye lover også hver fjortende dag — når man først får vedtatt et sett forslag til lover så går det formodentlig lett med nye hver fjortende dag. Det blir jo rene rutinesaker som kan avgjøres på kontoret av presidenten eller mulig klarer det seg med sekretæren?

Apropos lover — har noen i noen forening eller annen instans noensinne vært utsatt for at lovkomiteen som nedsettes av den øverste myndighet Representantskapsmøtet får sitt framlagte lovfor-slag så *desavuert* av Forbundsstyret? Før nytt representantskapsmøte har hatt adgang til å fatte nytt vedtak legger forbundsstyret selv frem helt uoppfordret nye lovfor-slag som de selv altså mener er så mye bedre enn komité-for-slaget?

Når jeg nu har fått maskinen så godt på gli kunne jeg ha lyst å fortsette med en liten ting til. Før eller senere, enten for samleren selv eller hans etterlatte, kommer den dag da samlingen skal omsettes i penger. Da vil motivsamleren få en meget ubetydelig del av sin nedlagte kapital tilbake. Mens klassisk materiell i dag oppnår høyere og høyere priser — og omsettes fortere enn frimerkehandlerne kan få kjøpt inn nytt

→

FN-merker. Ny stor liste over ubr., br. FDC, varianter og sjeldenheter sendes gratis. Nyhetsservice.

Rune Karlsen, Nøtterøy.

Østerriker søker pålitelig byttepartner. Korrespondanse tysk eller engelsk.

Braunsteiner, Postfach 187, A-1011 Wien.

Nederland: Jeg kjøper postfriske og brukte frimerker og FDC fra Nederland, og tidligere kolonier. Korrespondanse fransk, engelsk, tysk.

J. H. H. Kuypers, Braamweg 53 Soest, Nederland.

Det ledende frimerketidsskrift: Der SAMMLER-DIENST utkommer hver 14. dag til abonnenter i 70 land! Økt sideantall, nå 110-130 sider. Enda større annonsedel. Spesialrubrikker for samlere: 1 overskriftsord kr 1,25, 1 annonseord k.r. 0,50. Årsabonnement kr. 48,—. Halvår kr. 25,—. Prøvenummer kr. 2,—.

Der SAMMLER-DIENST, Postboks 3689, Oslo 1, Postgirokonto 20 37 88.

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

November 1966

utgitt av Norsk Frimerkehandler Forening
til salg i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 2,— + porto 30 øre.

God Jul og Godt nytt år ønsker vi alle våre venner i Norge
Deres forespørsler og bestillinger blir alltid behandlet med
den største omhu og oppmerksomhet

STAR SERVICES, Gussage, Wimborne, Dorset, England.

materiell — så er det praktisk talt ikke noen handler som vil kjøpe en motivsamling, og på auksjonene går disse til spottpriser hele tiden. Det spiller overhodet ingen rolle om det fins FIP-forbudte utgaver eller ikke. Det er tross alt i mange av de store kataloger allerede advart grundig mot dette — Zumstein for eksempel har en svart «ruter» for alle slike. FIP-forbudet rammer ingen samler av klassiske merker, og med det ringe antall utstillende motivsamlere vi har i Norge skulle det være lett nok å holde disse underrettet — et oppdrag som Forbundet bør overlate lederen for Norske Motivfilatelister.

F. C. Moldenhauer jr.

SKANDINAVIA VIA CANADA

Kjøper, selger og bytter utelukkende bedre skandinaviske objekt. Fem årlige salgslistene gratis. Skriv til:

Hans O. Elm-Gren, Box 117, Willowdale, Ontario, Canada.

Frimerkeutvalg i god kvalitet til rimelige priser utsendes hver måned. Er De interessert så oppgi samleområde og forlang prøvesending.

Knud Nielsen, Parkvej 29, Tåstrup, Danmark.

SKANDINAVIA

Vi har stort lager for hånden, kjøp, salg og bytte.

Send oss Deres ønsker, postfrisk eller brukt.

Vi kjøper alle nederlandske merker til topp priser —

Også bytte mot skandinaviske merker.

**henri kuipers . frimerkehandler . sumpel 27
den ham(ov.) . nederland**

VISIR er det beste for Deres frimerker.
Prøv selv og De vet hvorfor.

Mine siste prislistene sendes mot 75 øre til porto. Skriv i dag. Norsk postforseglet kilovare kjøpes.

Tom Kallevig Munthesgate 27, Oslo 2.

Besøk

Postmuseet

Åpningstider:

Søndag	kl. 12-15
Tirsdag	> 10-15
Torsdag	> 10-15
Fredag	> 10-15

Finske samlere ønsker bytteforbindelse med norske. En annonse i tidsskriftet «Postimerkki» koster kr. 7,— i ustemplede frimerker. Prøvenr. mot 50 øre i frimerker.

Postimerkki, Hangö — Finland.

Romania. Bytter rumenske frimerker, nyere eller eldre serier, stemplet eller ustemplet mot ustemplede komplette serier tematiske frimerker fra hele verden.

Dr. Ovidiu Demetrescu, Str. Badea Cirtan 50, Bucuresti, 9, Romania.

Bytter jubileumsmerker i stort format.

Ed. Peterson, 1265 N. Harvard, Los Angeles, California 90029 USA.

Jeg søker hullstempel Gudvangen, Fyresdal, Tvet, Lilleherred og Mandal.

Henv. Dipl. ing. Bernhard Dempwolff, Eleonorenstr. 60, 6503 Mainz-Kastel, BRD.

BOKHYLLEN

SWEDEN ILLUSTRATED, Kinship and Cultural Unity Reflected in Scandinavian Stamps, Part I, 1851—1945. Svensk tidsskrift som utkommer på engelsk fire ganger årlig. 64 sider, 24,5 x 34,5 cm. Dette spesielle frimerkenummer til salgs hos Frimærkshuset AB, Stockholm, nkr. 16,—. Se annonse.

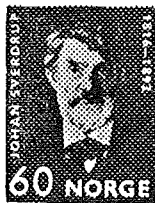
Man vil vel nesten nekte å tro at det lar seg gjøre å få et blad som Sweden Illustrated til å gi ut et eget frimerkenummer. Det viser til fulle hvor betydningsfulle frimerkene er blitt som verdensartikkel. Foruten en flerfarge trykt forside bringer bladet over 30 sider frimerkestoff med kronologiske avbildning av Nordens frimerker.

Kinship and Cultural Unity Reflected in Scandinavian Stamps — slektskap og kulturelt fellesskap gjenspeilet på skandinaviske — nordiske frimerker, er undertitlen på dette nummer av Sweden Illustrated. Og det er det virkelig. Man kan her ved ypperlig, kronologisk rekkefølge på glimrende helsides klisjeer følge de nordiske lands frimerkehistorie fra år til år med margtekst for ytterligere utfylling. Ved siden av denne illustrerte Norden-katalogen, bringer bladet i tekst og bilder historisk, geografisk og kulturell oversikt over utviklingen her nord. Selv litt varmere frimerkehistorie blir man presentert for, med merker fra Qatar og UAR, men litt kjølig og likevel varmende skjønnhet får man også ved presentasjonen av Nordkalott-prinsessene.

Det er også en postal frimerkeartikkel fra offisielle postmyndigheter i de forskjellige land, og for Norge svarer redaktør Storberget i Poststyret.

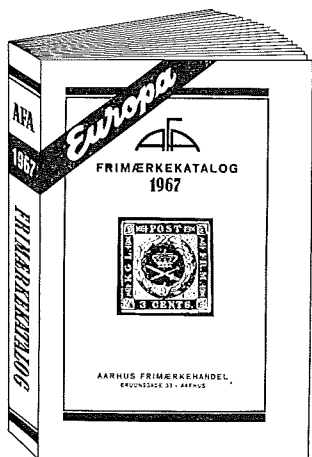
En hurtig gjennomblading før NFT går i trykken, kan ikke yte Sweden Illustrated full rettferdighet. Her er for å holde oss til turner-Clasen — stoff som står til tusen. Det er interessant og god og såvidt vi har kunnet konstatere, korrekt lesning. Sweden Illustrated bør være nordiske samleres julehilsen til engelsktalende samlervener — det er fin og god nordisk reklame i bladet. Selvsagt skulle vi gjerne ønsket et annet navn på bladet «Norden» hadde vært så uendelig mye bedre og riktigere, enn «Sweden», men det er svenskene som er initiativtagere, og det er da bare å lovprise det glimrende tiltaket, som hvis vi ikke tar mye feil — direktør Lundström i Frimærkshuset har hatt mer enn en finger i spillet med.

Papir for Sverdrup

I sirk. 19/1966 I står det at ovennevnte frimerker er trykt på papir fra Saugbruksforeningen, Halden. Dette papir ble ikke brukt. Frimerkene er trykt på papir fra Alvøens Papirfabrik A/S, Bergen.

Sirkulære fra Poststyret.

AFA Europa Katalog 1967

960 sider med over 20.000 avbildninger. Over 41.000 prisendringer fra siste års katalog. Nkr. 74,00.

AFA Skandinavia Katalog 1967

med tillegg Forente Nasjoners frimerker. 176 sider. Nkr. 10,50.

AFA Danmark Fireblokkliste 1967 kr. 3.50.

N. F. Olsen: Danmarks bogtrykte Bølgelinie-mærker. Spesialkatalog. 192 sider. Nkr. 35,00.

T. Plovst: Danmarks Postfærgemærker. Spesialkatalog. 80 sider. Nkr. 16,00.

AFA Danmark, Grønland, Dansk Vestindien, Island. Spesialkatalog 1966. 232 sider. Nkr. 35,00.

Distribueres i Norge av: **WENNERGREN-CAPPELEN A/S**

Postboks 738, Oslo

Fåes hos bok- og frimerkehandlere eller direkte fra

AARHUS FRIMÆRKEHANDEL

Brunsgade 33 — Aarhus C

Tlf (06) 12 55 93 - Postgiro Kbhvn. 17264.

I Svenska Dagbladet den 24. oktober 1966 kunne man lese,

„Filatelistisk illustrerade Skandinavien

Den inte helt vanlige chefredaktören och fotografen Örjan Armfelt Hansell lade sin just utkomna «Sweden Illustrated» på Marginalens bord. Redan omslaget erbjuder en grann syn: 27 nordiska frimärken, något förstorade; lyser i klara färger kring tidningens namn, som den här gången kompletteras med «Kinship and Cultural Unity Reflected in Scandinavian Stamps».

Örjan Armfelt Hansell var i USA och märkte att man där vet alldeles för lite om Sverige och Norden. För 17 år sedan startade han därför «Sweden illustrated», en tidskrift präglad av påkostad typografi och pedagogiskt givande layouter. Den kommer ut så snart redaktören får ett nummer klart, d v s ungefär en gång om året. Lösnummer kostar numera 10 kr, prenumeration på fyra nr 30 kr. Den går ut i cirka 17.000 exemplar i USA och England. Det märklige är att företaget bär sig trots «Sweden illustrateds» journalistiska och typografiska generositet.

Nu gäller det alltså at medelst filatelistiska texter och bilder klargöra de för utlänningar så svårfångade begreppen Skandinavien och Norden. Ett många sidor stort fotomontage visar de nordiska frimärksutgåvorna kronologiskt parallellställda, fram t o m 1945. Det skandinaviska samarbetet belyses historiskt, industriellt, kraftöverföringstekniskt och mot bakgrund av Nordiska Rådets insatser. Ytterligare ett nummer skall ägnas det filatelistiska. Tidskriften är heltigenom sin redaktörs företag. Det är det inte minst märklige med den.»

FRIMÄRKSHUSET

fører dette elegante tidsskrift som med sin smakfulle utførelse bør interessere alle samlere av de nordiske lands frimerker — ikke minst motivsamlere.

DETTE ER EN IDEELL JULEHILSEN

til Deres samlervenner både hjemme og i utlandet, ja enhver engelskkyndig som vil vite om de nordiske lands historie belyst ved frimerker.

Heftet koster S.kr. 10,— + brevporto sv.kr. 1,50.

Ved å betale inn N.kr. 16,— til vår postgiro OSLO 99 174 og angi på talongen hvor De ønsker **Sweden Illustrated** sendt — så sender FRIMÄRKSHUSET dette for Dem til en hvilken som helst adresse De måtte ønske. Derved sparer De både tid og porto.

Hensikten helliger midlet

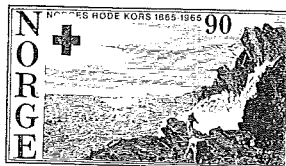

O. Sellevold i Alverstraumen har sendt oss et utklipp fra en østerriksk avis der det fortelles at postledetallene på det østerrikske merket i anledning av innførelse av postledetall i landet, er galt plassert. Det er nummer 2 og 3 det dreier seg om, og begge gjelder for området Niederösterreich. I virkeligheten er ledetallet 3 for den vestlige del av området, og 2 for den østlige. På frimerket derimot er Donau angitt som grense mellom 2 og 3 slik at den nordlige del har ledetall 2 og den sydlige 3. Hvilket altså er galt. Nummer 2 skulle ha stått i spissen helt øverst til høyre, og nummer 3 midt på Donau midt mellom 4 og 1.

Ved henvendelse til Generalpostdirektion har avisen fått opplyst at det er riktig at det er galt, men sa byråkratene — vi var fullt oppmerksom på feilen, men den ble gjort av grafiske grunner.

Rett eller galt — hensikten helliger midlet.

Gal innstilling gikk ut over Norge

Adolf E. Reimers, Harstad, har sendt oss en ti-blokk av 90 øre Norges Bank der en god del av «Norges», i Norges Røde Kors mangler. Vi har sendt blokken over til Norges

Banks Seddeltrykkeri som har gitt denne forklaringen:

Hele merket også det røde kors er trykt i stålstikk og gravert inn i samme sylinder. Innfarvingen skjer med 2 sjablonvalser. Valsen for den blåsorte farven har en utsparring rundt korset slik at dette parti ikke blir farvet inn med denne farve, valsen for den røde farve setter av runde røde farveflekker på korset. Pussepapiret fjerner deretter all farve som ikke ligger nede i gravuren, og vi får et blåsort frimerke med et rødt kors trykt fra samme sylinder. Det vil derfor aldri være registerdifferanser mellom korset og resten av frimerket. I dette merke er det forutsetningen at farvene skal holdes helt atskilt, man vil likevel se at korset kan få litt av den blåsorte og likedan kan den røde komme litt ned i himmelen under korset. I andre merker kan det være planlagt en direkte overgang mellom farvene og denne overgangs-sone vil da variere noe. Eksempler på dette kan man foreløpig bare finne på tilsvarende utenlandske frimerker, f. eks. franske og amerikanske.

Den feil som de innsendte merker har, skyldes at det har kommet ut ett eller muligens flere ark fra innkjøringsperioden, før sjablonvalsene var riktig innstilt. Det burde ikke forekomme og har intet med de ovenfor nevnte variasjoner å gjøre, men noen platefeil er det ikke.

Norges Banks Seddeltrykkeri,
Kr. Holmen, G. Heyerdahl-Jensen.

15 for VM på skøyter og Drottningsholms slottsteater

20 for fartøyene

Etter sakkyndig utregning skal det gå med 15 hefter for å få med alle kombinasjoner i form av blokker, striper, par og enkeltmerker i de forskjellige taggingsmønstre for de svenske VM på skøyter og Drottningsholmsteatern. Fra like sakkyndig hold blir det hevdet at det skal gå med 20 hefter for å oppnå samme gode resultat for kreftheftet med gamle fortøymotiver. For at leserne skal få et lite puslespill i julen gjen- gir vi her blokkene, og så er det bare å sette igang med regnestykkene. Det kan jo være en sunn avveksling fra all annen julestas.

VARJE SÖNDAG

har Göteborgs-Posten en frimärkssida med nyheter om frimärken och filatelistiska kommentarer samt mycket annonser (i medeltal 60 per söndag).

Ni kan prenumerera **enbart** på GP:s söndagsnummer, som kostar 4:— skr. för 10 söndagar framåt.

Småannonser kostar 2 skr. per rad.

Det lönar sig att läsa
söndags-GP

GÖTEBORGS-POSTEN

Box 241 — Göteborg 1

U. S. A Album - Ny utgåve

Utgitt av N.C. Andersens Forlag, København.
(Tidligere Stella Forlag).

I skrubind	Kr. 57.50
I klembind	» 70.00
F.N. album i klembind	» 27.50
F.N. bladsats	» 10.00
Canada album i klembind	» 38.00
Nordamerika katalog 1966, 9. utgåve med 2 tillegg	» 15.00

Tilsalgs i alle frimerkeforretninger.

Eneforhandler for Norge:

ANTON HOLMBOE

Frimerker engros

Prof. Dahlsgt. 53B - Oslo 3.

Telefon 55 12 25

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

By- og bygdenytt

BERGENS FILATELIST-KLUB

Møte 10. november under ledelse av formannen Eivind Evensen som først hilste fra Kristiansand og Grimstad Filatelistklubber, 32 medlemmer til stede. Det var få foreningsaker, og ordet ble gitt til Trygve Sommerfeldt som på sedvanlig elegant måte fortalte om sin samlemåte, og spesielt da om Jugoslavias merker. De feirer jo hundreårsjubiléum der i år for Serbias første merker, og Sommerfeldt fortalte om land og frimerker, stempler og morsomme brev fra dette kronglete, men ytterst interessante filatelistiske område.

Møte 17. november også under ledelse av formannen. Det ble fastsatt kuvertpris på kr. 50,— til jubiléumsfesten 12. desember samt fattet vedtak om hvem som skulle innbys som gjester. Vedtakene ble gjort mot 1 stemme. Det ble dessuten enstemmig besluttet å søke Forbundet om tillatelse til å avholde nordisk frimerkeutstilling i anledning Bergen Bys 900-års jubiléum i 1970. Navnet ble satt til «BERGEN 900». Man vil senere når Forbundets tillatelse foreligger nedsette en foreløpig utstillingskomité, likesom man senere vil komme tilbake til saken.

Aftenen var lagt opp som en honnørfest for Karl Jensen som søndag den 13. fylte 90 år. Formannen hyldet Jensen for flittig møtevirksomhet i over 43 år, og overrakte en blomsterhilsen fra klubben.

Den annonserte auksjon måtte dessverre gå ut.

Isteden fortalte formannen om en utstilling i vennskapsklubben i Åbo — Turun Filatelistiseura, samt delte ut utstillingskataloger til dem som ville ha. Han fortalte dessuten om sensurpost til engelske krigsfanger på Jørstadmoen under første verdenskrig. Til slutt viste F. C. Svendsen, og fortalte om en del av sin Sverigesamling.

DRAMMENS FILATELIST KLUB

Møte nr. 398 5. november i Storsalen og Sjømannsalen, Central Hotell.

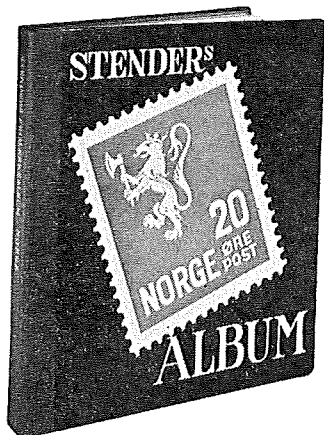
Møte ble avholdt som festmiddag i anledning klubbens 40-års jubiléum. Etter at medlemmene med damer/herrer, hadde opparbeidet seg den rette feststemning ved hjelp av en cocktail, førte herrene sine respektive damer til et festlig pyntet bord. Festkomiteens formann, dr. Reinsfelt, ønsket deltakerne velkommen til bords og håpet at dagens meny: Skjell med hummersalat, oksestek m/grønnsaker, fromasj og dertil hvitvin, rødvin og madeira, ville falle i alles smak.

Dagens hovedtale ble holdt av formannen, E. Langerud, som åpnet med å sende sin hilsen og gratulasjoner til klubben og han stilte denne gratulasjon til den eneste av klubbens stiftere som var til stede, nemlig Tungesvig.

Senere talte Arnt Ruud for damene og fru Thorsen talte for herrene. Sverre Eriksen takket til slutt for maten. Som toast-master virket dr. Reinsfelt.

Under kaffen ble klubbens 25-års nål utdelt av dr. Reinsfelt til 3 av klubbens medlemmer, nem-

STENDER ALBUM

DET
DANSKE
KVALITETS
ALBUM

FØRES FRA FØLGENDE LAND:

NORGE - DANMARK - SVERIGE
ISLAND - FINNLAND - TYSKLAND
HOLLAND og ENGLAND/IRLAND

Selges gjennom:

SPECIALFORRETNINGENE og
BOK- og PAPIRHANDLERNE

Eneimportør:

EBERH. B. OPPI A/S - OSLO

NORGESKATALOGEN

1967

foreligger nå.

Katalogen er tilsalgs hos frimerkehandlerne og bokhandlerne.

Prisen er kr. 12.—.

OSLO FILATELISTKLUBB

lig E. Langerud, J. Amundsen og O. Breivik og H. Chr. Hansen.

Til tonene fra et 4-manns orkester tok så dansen til, som imidlertid måtte avbrytes da klubbens Ordensprosjon under ledelse av stormester Breda Sørensen toget inn i salen for å foreta den høytidlige forfremmelse av en del velfortjente medlemmer til Storkors, Kommandør og Ridder. Forfremmet til Storkors ble: Birger Engesgaard og Arnold Andersen. Forfremmet til Kommandør ble: Asta Larsen, Thorleif Mandt, Harald Gjessing, Ole Tungesvig og Einar Smith. Forfremmet til Ridder ble: Erling Langerud, Kristian Reinsfelt, Finn Uggen, Haakon Hellner og Søren Sjulsen.

Gratulasjonstelegrammer fra følgende ble opplest: Norsk Filatelistforbund, Arbeidernes Filatelistklubb, Olav Bang-Slettemo og Gudmund Hovind.

Deltakerne fortsatte så å danse og hygge seg ut i de små timer. 27 medlemmer og 18 gjester var til stede.

KRISTIANSAND FILATELISTKLUBB

Møte nr. 592 1. oktober, og tradisjonen tro feiret medlemmene klubbens årssdag, den 34., med torskaften. Festkomiteens formann Ingolf Nilsen ønsket velkommen til bords med en hyggelig tale som han avsluttet med en liten deklamasjon til ære for torsken som for øvrig smakte utmerket.

Senere ble det servert kaffe og formannen J. C. Pedersen refererte da en del post som klubben hadde mottatt, og han tildelte en av klubbens tidligere formenn, Arne J. Hansen diplom for 500 fremmøter.

15 medlemmer fremmøtt.

Møte nr. 593, 25. oktober. Møteleder var Eiv. Wirsching.

Viseformannen, E. Wirsching, meddelte at Håndbokens bind 2 nu var sendt ut og ville gjerne høre medlemmenes kommentarer. Et av medlemmene mente at de nyere merker var behandlet noe lettvint. Bjørn Moe henstilte til styret å undersøke muligheten for rabatt til medlemmene ved kjøp av kataloger. Han ytret også ønske om at møtene kunne begynne mer presis.

Kveldens hovedpost var en større auksjon som ble greit avvirket. Det ble solgt for 1316 kroner og det meste av beløpet kom inn på norske merker særlig eldre. 29 fremmøtt.

Møte nr. 594, 8. november. Møtet skulle begynne kl. 19, men grunnet flyforsinkelse kunne formannen, Johnny C. Pedersen, først kl. 1945 ønske kveldens foredragsholder, tidsskiftred. Eiivind Evensen samt gjester fra Grimstad Filatelist Klubb velkommen. Etter at de faste poster var avvirket ga formannen ordet til Eiivind Evensen som hadde som tittel på foredraget: «Hvordan et tidsskrift blir til». Dette redegjorde han for i bortimot halvannen time på en fengslende og underholdende måte. Innledningsvis nevnte han en del om vårt tidsskrifts statutter og økonomi og den siste var for tiden ganske tilfredsstillende. Deretter fortalte Eiivind Evensen om det anseelige arbeid som går foran utgivelsen, og vi fikk et godt innblikk i de forskjellige faser med arbeid for en tidsskriftredaksjon. Etter foredraget, som ble belønnet med applaus, svarte redaktøren beredvillig på en del spørsmål fra de fremmøtte. Det ble så servert kaffe og rundstykker og senere var det anledning til å gjennomgå salgslederens utvalgshafter.

33 gjester og medlemmer fremmøtt.

MOSS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 352 14. november, under ledelse av viseformann. Til stede var 17 medlemmer og 1 gjest. Erling Stark holdt et meget interessant foredrag under tittelen «Grenseområder innen norsk filateli», der han behandlet prefilateli (poststemplede brev i tiden 1844—1855), stempelsamling, helpost (brevkort, kortbrev o. s. v. med påtrykt frimerke), Norges bypost, frimerkehefter, luftpost (f. eks. førsteflyvninger), T-stempler og gjennomhullede frimerker. Stark viste frem en del av sin omfattende samling som illustrasjon til det han fortalte, og etterpå var det spørsmål til foredragsholderen. — Stark fortsatte sin frimerkekavalkade med årene 1921 og 1922.

Kveldens konkurranse ble vunnet av Mürer og Stark, og til slutt var det utlodning.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1588 17. oktober, under ledelse av formannen Per Wibe Due. Tilstede var 87 medlemmer og 2 gjester. Det ble opplest 2 anmeldelser. Kveldens hovedpost var betraktninger omkring NOR-FIL utstillingen ved formannen. Det fremgikk klart av Wibe Dues fremstilling at det ligger et stort og krevende arbeid bak en utstilling av denne karakter. Brecke mente at tidspunktet for utstillingen var uheldig valgt og tok til orde for at senere utstillinger burde finne sted lengere ut i september eller i oktober. Nickelsen fremførte medlemmenes takk til formannen og komiteen for det store arbeid de hadde nedlagt i forbindelse med NOR-FIL.

Under eventuelt kom Thune-Larsen jr. inn på papiersortene på 40, 60 og 90 øres VM-merkene og mente at disse vanskelig kunne skilles selv med analyselampe. Thrap-Meyer uttalte om BOREK-katalogene at disse var lite tilfredsstillende, da de ikke tok med alle emmisjoner. Juniorene burde gjøres oppmerksom på dette, mente han. Løkeberg fra Tønsberg Filatelistklubb spurte om bind 1 av Håndboken var å oppdrive, men fikk til svar at denne var utsolgt. Brecke kunne imidlertid opplyse at det ennå var noen få eksemplarer igjen av den spesielle subskripsjonsutgaven. Aasen kritiserte at man ikke hadde sørget for tilstrekkelig opplag av Håndboken og mente dette røpet lite omtanke. Han ble sterkt imøtegått av Brekke og Thune-Larsen Sr., som begge ga uttrykk for at det ikke var mulig å forutsette den voldsomme etterspørselen på det tidspunkt Håndboken ble bestemt trykt.

Møte nr. 1587 3. oktober under ledelse av sekretæren Efrén Rebollo. Til stede var 81 medlemmer og 5 gjester. Det ble referert 5 anmeldelser og opptagelse av Øystein Garsjømoen, og Age R. Sørsveen. Kveldens hovedpost var tre filmer utlånt fra Postverket.

Direkte abonnenter

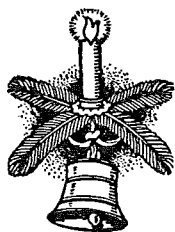
Husk å fornye abonnementet for 1967. Er det ikke fornyet senest innen 15/1-67 holder bladet dessverre opp med å komme til Dem. — Vennligst betal avgiften kr. 20,— til vår postgirokonto 69 268 snarest mulig.

Forretningsføreren.

Redaksjonen avsluttet 1. desember.

Så er det jul igjen. Album og kataloger er en god julegave.
Lindner Falzlos-album bevarer Deres verdier. Prisliste sendes.
Alt i vesteuropeiske samlinger og enkeltmerker samt motivsam-
linger kjøpes kontant.
Gode norske merker kjøpes til spesialpris.

Det gode myntalbum er kommet, albumet har plastbind og ring-
system, med 4 forskjellige størrelser på plastarkene.
Prisliste sendes.

G. SANDBERG

FRIMERKEFORRETNING

Rådhusgt. 28

Oslo 1

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT

PRO JUVENTUTE-MERKENE 1966

en kjær gave på julegavebordet

Henvend Dem til Deres handler eller til

WERTZEICHENVERKAUFSSTELLE PTT

CH — 3000 BERN

SVEITS

Når De skriver — nevñ da at De så annonsen i NFT

Benytt sjansen!

Ennå kan følgende interessante særtrykk fåes — benytt anledningen til å skaffe Dem god filatelistisk litteratur!

Carl Phil: Norges byposter kr. 10.—.
Ahlstrøm & Moldenhauer jr.: Prefilkatalogen kr. 20.—.

Jellestad: Norske varianter. Skillingmerkene kr. 3,50. Norsk Helpost kr. 8.—.

Porto for Prefilkatalogen kr. 0,60 — øvrige portofritt tilsendt. Innsend beløpet til Forbundets postgirokonto 69268 ved bestillingen.

NORSK FILATELISTFORBUND

Forretningsførereren

Postboks 875 - Sentrum - Oslo 1

NORGE ubrukt — brukt — F.D.C.

Alle sorter norske frimerker, portomerker og tjenestemerker kjøpes i ethvert kvantum.

Forlang innkjøpsliste.

WOSCO prøvelampe for fluorpapir kr. 30—
+ porto.

Ragnar Breda Sørensen

Skabosgt. 10, Drammen

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (mai 1966) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot kr. 1,80 i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dals gate 53 B, Oslo 3. Telf. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

KIRKEGT. 20, OSLO 1

Vi selger ubrukte norske frimerker, frimerkehefter, tjenestemerker, aerogrammer, kortbrev, postkort og tjenestepostkort til pålydende pris.

Det gjelder også en del frimerker m. m. som ikke lenger er til salgs ved poststedene.

Postens filatelitjeneste mottar også abonnement på nye norske frimerker m. m.

Salgsliste, bestillingsseddel og nærmere orientering om abonnementsvilkår sendes på anmodning.

Er De i Oslo, anbefaler vi Dem et besøk i vårt nye ekspedisjonslokale i Kirkegt. 20, 1 etasje, som er åpent fra kl. 8,30—17,00 (lørdager fra kl. 8,30—15.00).

Når De skriver — nevnt da at De så annonsen i NFT.

Herr Eigil Andreassen,
Houensgt.
S k i e n .

Adresseforandring meldes til

NFT's forretningsfører
Boks 875 Sentrum,
Oslo 1.

EMIL MOESTUE A.S

GRAFISK INDUSTRI

Boktrykk - Dyptrykk - Offsettrykk

Bokbinderi

Kartonasjefabrikk

Konvoluttfabrikk

Papirfabrikk

Papir og kontorsaker en gros

Forlagsvirksomhet

**LEVERANDØR AV FRIMERKER
TIL POSTVERKET**

Hovedkontor:

Skippergaten 38-40, Oslo 1 - Sentralbord 42 68 70

Fabrikk:

Norbygaten 12 - Sentralbord 68 19 80

Pris kr. 2.50